# RESULLERİN MÜCADELESİ

HARUN YAHYA

**Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı "Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.**

**1. baskı: Aralık 1996**
**2. baskı: Nisan 2002**
**3. baskı: Ekim 2005**
**4. baskı: Ocak 2006**
**5. baskı: Temmuz 2006**
**6. baskı: Nisan 2007**

**ARAŞTIRMA**
**YAYINCILIK**
Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi İbrahim Elmas İşmerkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Entegre Matbaacılık
Sanayi Cad. No: 17 Yenibosna-İstanbul
Tel: (0 212) 451 70 70

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

# İÇİNDEKİLER

# OKUYUCUYA

•Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

•Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

•Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

•Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

•Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

•Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

•Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

# YAZAR VE ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır. Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurtdışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin

hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazançhedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çokgeç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

# YARATILIŞ GERÇEĞİ

**Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlü (aziz) olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Diriltir ve öldürür. O, herşeye güç yetirendir. (Hadid Suresi, 1-2)**

www.harunyahya.org

Kendisi de et olan midenin, etleri sindiren asitler salgılarken kendi kendisini sindirmemesi için özel bir sistemin kurulu olduğundan haberdar olan, eli kesildiğinde kanının pıhtılaşması için en az 20 enzimin çok özel bir planlama içinde harekete geçtiğini bilen bir insan, bunların hiçbirinin evrimcilerin iddia ettikleri gibi zaman içinde kademe kademe oluşamayacağını, tüm bunların bir Yaratıcısı'nın olacağını kendisi düşünerek bulacaktır.

www.insanmucizesi.com

Çevremizde gördüğümüz -veya göremediğimiz- birçok varlık ve olay, vicdanıyla ve aklıyla bakan her insan için bir iman hakikatidir. Örneğin yavrusunu şefkatle koruyan bir at, bahçede yürüyen karınca, masadaki çiçek, vücudumuz, göklerdeki ve yerdeki düzen, yağmurun yağması, uzaydan gelen zararlı ışınlardan ve maddelerden koruyan atmosfer ile bunlar gibi daha niceleri Allah'ı tanımak isteyen her insan için birer iman hakikatidir.

www.imanhakikatleri.com

Kedilerin göz bebekleri karanlıkta olabildiğince çok ışık alabilmek için büyüyerek yuvarlaklaşır. Ayrıca kedilerin gözlerinde retina tabakasının hemen arkasında özel bir tabaka vardır. Retinadan geçip buraya gelen ışık tekrar retinaya doğru yansır. Bu tabaka ışığı geri yansıtabildiği için retinadan iki kere ışık geçmiş olur. Bu sayede kediler çok karanlık ortamlarda bile çok iyi görür.

**Gerçekten, gece ile gündüzün art arda gelişinde ve Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde korkup-sakınan bir topluluk için elbette ayetler vardır. (Yunus Suresi, 6)**

www.sevimlicanlilar.com

Çiçeğin içinde saklanan ve görünümüyle üzerinde bulunduğu çiçeğe tıpatıp benzeyen mantis, bu şekilde nektar arayan kelebekleri kendine doğru çekmiş olur.

Mantisler de Allah'ın kendilerine verdiği bu özel kamuflaj yeteneği sayesinde çiçeklerin ve yaprakların arasına kolaylıkla karışır ve görünmez olurlar.

www.bitkidunyasi.net

**O, gökten su indirendir. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiyoruz... (Enam Suresi, 99)**
www.yaratilis.com

Pandaların sindirim sistemleri bambudaki selülozu kolayca parçalayamadığı için pandalar günde yaklaşık 40 kilo bambu yer ve günün yaklaşık 14 saatini yemek yiyerek geçirirler. Sadece uyurken ve kısa mesafelerde yürürken yemek yemeye ara verirler. Bambu olmazsa pandalar aç kalabilir ve sonunda ölebilirler. Pandaların beyaz tüyleri hafifçe yağlıdır, bu sayede panda yağmurda ıslanmaz.

www.belgeseller.net

Dişi ördeklerin tüylerinin renkleri erkeklere oranla daha soluktur. Bu renk farkı, yuvasında kuluçkaya yatarak beklemesi gereken dişiler için önemli bir korumadır. Ortama uygun soluk renkleri kamufle olmalarını sağlar ve düşmanları onları kolayca fark edemez. Öte yandan erkek ördekler de yuva yapan dişilerini korumak için parlak renkli tüylerini kullanarak düşmanların dikkatini üzerlerine çekerler.

Bir amber parçasında, çok nadir rastlanan suikastçi böcek, dış sindirim olarak bilinen türde beslenirler. Avlarının dokusunu sıvı haline getiren bir zehir salgılarlar ve ardından onu emerler. Toksin, hızlı işleyen ve ava birkaç saniye içinde boyun eğdiren bir yapıya sahiptir. Günümüzdeki suikastçi böceklerin sahip oldukları tüm özelliklere, 38 – 5 milyon yıl önce yaşayan suikastçi böcekler de sahiptir.

www.netcevap.org

Dönem: Senozoik zaman, Eosen - Miosen dönemi
Yaş: 38 - 5 milyon yıl Bölge: Santiago yakınlarındaki dağlık bölge, Dominik Cumhuriyeti

38 - 5 milyon yıllık suikastçi böcek fosili ile, günümüzde yaşayan bir suikastçi böceği değişime uğramadan aynıdır.

Yalancı akrepler, akrebe benzeyen canlılardır, ancak akrebin uzun kuyruğu ve iğnesinden yoksunlardır. Avlarını kıskaçlarını kullanarak etkisiz hale getirirler.

Yalancı akrepler, dökülmüş yapraklar, toprak ve kaya altlarında bulunabilirler. Bazıları, böcekler ve sinekler gibi diğer canlıların üzerinde yaşarlar. 38 – 5 milyon yaşındaki yalancı akreplerle, günümüzde yaşayan örneklerinin bir farkı yoktur.

Dönem: Senozoik zaman, Eosen - Miosen dönemi
Yaş: 38 - 5 milyon yıl
Bölge: Santiago yakınlarındaki dağlık bölge, Dominik Cumhuriyeti

Kanatlı karınca türünün 5 - 8 mm uzunluğunda iki uzun kanadı vardır. Yuvalarını su ve yiyecek kaynaklarına yakın yapan bu karıncalar milyonlarca yıldır hiçbir değişikliğe uğramamışlardır. 20 – 15 milyon yıllık amber içindeki kanatlı karınca fosili, söz konusu canlıların milyonlarca yıldır aynı olduklarını, yani evrim geçirmediklerini göstermektedir.

www.harunyahya.net
Dönem: Senozoik zaman, Miosen dönemi
Yaş: 20 - 15 milyon yıl
Bölge: Dominik Cumhuriyeti

20 - 15 milyon yıllık kanatlı karınca fosili ile günümüzdeki kanatlı karınca aynıdır.

20 – 15 milyon yaşındaki yaban arısı ve kambur sinek fosili, tüm canlılar gibi böcek türlerinin de evrim geçirmediklerinin ispatıdır. Bu canlılar milyonlarca yıldır günümüzde yaşayan örnekleriyle tamamen aynıdır, herhangi bir değişikliğe uğramamışlar yani evrim geçirmemişlerdir.

20 - 15 milyon yıllık parazitik yaban arısı ve kambur sinek fosili ile günümüzdekiler aynıdır.

Pyrochroidae familyasına ait ve genellikle ateşböceği ya da ateş renkli böcek olarak bilinir. Ateşböceğinin dişli anteni abrerlerde net olarak görülmektedir. Ayrıca amberlerin içinde kırkayak ve örümcek fosili de yer almaktadır.
Milyonlarca yıldır değişmeden kalan ateşböcekleri, kırkayaklar ve örümcekler, canlıların başka türlerden aşama aşama oluşmadıklarını, sahip oldukları tüm özelliklerle birlikte yaratıldıklarını göstermektedir.

Dönem: Senozoik zaman, Eosen - Miosen dönemi
Yaş: 38 - 5 milyon yıl
Bölge: Santiago yakınlarındaki dağlık bölge, Dominik Cumhuriyeti

38 - 5 milyon yıllık ateşböceği, kırkayak ve örümcek fosili günümüzdeki örnekleriyle aynıdır.

Amber içinde fosilleşmiş iğnesiz arı fosili ile günümüzde yaşayan iğnesiz arılar birbiriyle aynıdır. Bu canlıların günümüzdeki örnekleriyle, milyonlarca yıl önce yaşayan örnekleri birbirlerinden farksızdır.

www.yasayanfosiller.com

Dönem: Senozoik zaman, Miosen dönemi
Yaş: 20 - 15 milyon yıl
Bölge: Dominik Cumhuriyeti

20 - 15 milyon yıllık iğnesiz arı ile günümüzdeki aynıdır.

20 – 15 milyon yıldır hiçbir değişikliğe uğramadan yaşamlarını sürdüren tatarcıklar ve kanatlı karıncalar, evrim teorisinin iddialarını yerle bir etmektedir. Amber içinde tatarcık ve kanatlı karıncalar ve onların günümüzde yaşayan örnekleri birbiriyle aynıdır.

20 - 15 milyon yıllık tatarcık ve kanatlı karınca fosili ile günümüzdeki aynıdır.

Örümcekler yüz milyonlarca yıldır yapılarını değiştirmeden varlıklarını devam ettiren canlılardan biridir. Amber içindeki örümcek ve ağı ise 20 – 15 milyon yıl yaşındadır. Günümüzde yaşayan örneklerinden hiçbir farkı olmayan bu canlı, "biz evrim geçirmedik, yaratıldık" demektedir.
Amber içinde, 20 - 15 milyon yıllık örümcek ve örümcek ağı fosili

www.canlilarinevrimi.com

Tüm fosiller, canlıların var oldukları günden itibaren aynı özelliklere sahip olduklarını, zaman içinde değişime uğrayıp evrim geçirmediklerini göstermektedir. Bu fosillerden biri de, ağaç kabuğu bitlerinin milyonlarca yıldır aynı olduğunu gösteren 20 – 15 milyon yıllık aşağıdaki amberdir.

www.dunyadanyankilar.com

Dönem: Senozoik zaman, Miosen dönemi
Yaş: 20 - 15 milyon yıl
Bölge: Dominik Cumhuriyeti
20 - 15 milyon yıllık ağaç kabuğu biti fosili ile günümüzde yaşayan ağaç kabuğu biti birbiriyle aynıdır.
20 – 15 milyon yıl yaşındaki ağaç kabuğu böcekleri, günümüzdekilerle aynıdır. Milyonlarca yıldır aynı olan bu böcekler, canlıların evrim geçirmediklerini, yaratıldıklarını gösteren örneklerden biridir.

www.yasayanfosiller.com

Fosiller, canlıların eksiksiz ve kusursuz yapılarıyla bir anda ortaya çıktıklarını ve var oldukları müddetçe değişmediklerini göstermektedir. Evrimcilerin açıklayamayacakları örneklerden biri de, amber içindeki 20 – 15 milyon yıllık at nalı yengeci böceği fosilidir.

www.altinoran.org

At nalı yengeci böcekleri, evrime meydan okumaktadır. Amber içinde 20-15 milyon yaşındaki at nalı yengeci böceği fosili, ile günümüzde yaşayan örneği birbiriyle aynıdır.

# ÖNSÖZ

Allah, tarih boyunca yaşamış olan tüm toplumlara Kendi İlahi mesajını iletecek Resuller yollamıştır. Kuran'da da dikkat çekildiği üzere, bu Resullerin tüm davranışları, ahlaki özellikleri, müminler için örnektir. Bu nedenle de her mümin Resullerin yaşadıklarını dikkatle incelemeli ve öğrenmelidir.

Resullerin Kuran'da anlatılan mücadeleleri de kuşkusuz tüm müminler için aydınlatıcı ve yol göstericidir. Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) son Nebi ve son Resuldür; Allah, O'ndan sonra bir başka peygamber göndermeyecektir. Kuran'da, bu konu şöyle haber verilmektedir:

**"Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir; ancak o, Allah'ın Resûlü ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah, herşeyi bilendir." (Azhab Suresi, 40)**

Ancak Kuran'daki, "Yoksa sizden önce gelip-geçenlerin hali başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle bir yoksulluk, öyle dayanılmaz bir zorluk çattı ve öylesine sarsıldılar ki, sonunda elçi, beraberindeki mü'minlerle; 'Allah'ın yardımı ne zaman?' diyordu..." (Bakara Suresi, 214) hükmüne göre, Resulün yaşadıklarının benzerlerini onun ardından gelen kavimler de yaşamaya devam edecektir.

Peygamberimiz (sav)'e ve diğer peygamberlere düşmanlık besleyenler, onların tebliği ettiği hak dinin yayılmasına engel olmaya kalkışanlar, onların yolunu izleyen mümin ümmete karşı da harekete geçeceklerdir. Nitekim, "Allah size açıklayarak anlatmak, sizi sizden öncekilerin sünnetine iletmek ve tevbelerinizi kabul etmek ister. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir" (Nisa Suresi, 26) ayeti gereğince, tüm Müslümanlar buna şahit olacaklardır. Kuran'da anlatılan Resul mücadelelerini dikkatli bir şekilde incelemek tüm iman edenler için çok önemlidir.

Bu kitapta verilen örneklerle peygamberlerin güzel ahlakları ve samimi çabaları bir kere daha hatırlatılmaktadır. Peygamber kıssalarında iman edenler için önemli dersler olduğu Kuran'da şöyle haber verilmektedir:

**Andolsun, onların (Resullerin) kıssalarında temiz akıl sahipleri için ibretler vardır. (Bu Kur'an) düzüp uydurulacak bir söz değildir, ancak kendinden öncekilerin doğrulayıcısı, herşeyin 'çeşitli biçimlerde açıklaması' ve iman edecek bir topluluk için bir hidayet ve rahmettir. (Yusuf Suresi, 111)**

# RESULLERİN MÜCADELESİ

İnsanlar, hayatlarını yönlendirmek için birbirinden farklı "yol gösterici"ler, rehberler seçerler. Pek çok insan için, en büyük yol gösterici, ailesi ve yakın çevresinden başlayarak, içinde yaşadığı toplumdur. Bu kişiler değer yargılarını, neyin doğru, neyin yanlış olduğunu bu toplumun genel düşüncesine göre belirlerler. Bazı insanlar ise kendilerine yol gösterici olarak ideolojilere inanır; söz konusu ideolojileri üreten düşünürlerin "üstün" insanlar olduğunu, onların yolunu izleyerek doğruya ulaşabileceklerini düşünürler. Kimileri ise, tüm bunları tanımadığı, yalnızca kendi akıl ve sezgilerini yol gösterici olarak kabul ettiği iddiasındadır.

Oysa tüm bu sayılan düşünceler, ortak bir yanlış üzerine kuruludur. Bu düşünceleri taşıyan, (yani kendilerine yol gösterici olarak toplumu, bazı "üstün" saydıkları insanları ya da kendi akıllarını benimseyen) kişiler, çok önemli bir gerçeği reddetmekte ya da göz ardı etmektedirler: İnsan yaratılmış bir varlıktır ve sahip olduğu herşeyi kendisini yaratana, yani Allah'a borçludur. Kendi bedenini, etrafını, gökyüzünü ya da var olan herhangi bir şeyi biraz vicdanlı bir biçimde inceleyen herkes, bunları Allah'ın yarattığını açıkça görebilir.

İnsanı Allah yaratmıştır ve kuşkusuz bu yaratışın belirli bir amacı vardır. Bu gerçek Kuran'da, **"**Biz, bir 'oyun ve oyalanma konusu' olsun diye göğü, yeri ve ikisi arasında bulunanları yaratmadık" (Enbiya Suresi, 16) ayeti ile haber verilir. İnsanın yaratılış amacı, başka bir ayette de şöyle bildirilir:

**"Ben, cinleri ve insanları yalnızca Bana kulluk etsinler diye yarattım." (Zariyat Suresi, 56)**

İnsanın yaratılışının tek gerçek amacı Allah'a kulluk etmesidir. Ancak burada bir yanlış anlamaya karşı dikkatli olmak gerekir: İnsanın yalnızca Allah'a kulluk etmek için yaratılmış olması, sadece bazı ibadetleri yapmanın yeterli olacağı anlamına gelmez. Kuşkusuz Peygamber Efendimiz (sav)'in Ebu Hureyre (r.a.)'den rivayet edilen; "Beş vakit namazlar, gelecek haftaya kadar cüm'a, gelecek seneye kadar ramazan, büyük günahlardan sakınılırsa, aralarındaki hatalar için kefarettirler." (Müslim) (Riyazü's Salihin, İmamı Nevevi, çeviren: Mehmet Emre, Bedir yayınevi, sf.698) kudsi hadisiyle önemini bildirdiği 5 vakit namaz ibadeti ve oruç, zekat, tesettür gibi diğer ibadetler titizlikle uygulanması gereken farzlardır ve her mümin bunları yerine getirmekle yükümlüdür. Ancak Allah'a kulluk etmek, hayatın her alanını kapsar ve asıl olarak da, Allah'ı tanımak, O'na yakın olmak ve tüm yaşamı O'nun gösterdiği yola göre sürdürmek demektir. Bu şekilde yaşayan, yani yalnızca Allah'a kulluk eden bir insan, dünyanın en güzel, en huzurlu, en zevkli hayatını yaşar. Çünkü Allah'ın Kuran'daki emirlerinin tümü çok kolaydır. İnsan Allah'a kulluk etmekten zevk alacak şekilde yaratılmıştır ve bunu yapmakla

da bu yaratılışına (fıtrat) uygun hareket etmiş olur. Kuran'da bu konu şöyle açıklanır:

**"Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen (bir hanif) olarak dine, Allah'ın o fıtratına çevir; ki insanları bunun üzerine yaratmıştır. Allah'ın yaratışı için hiçbir değiştirme yoktur. İşte dimdik ayakta duran din (budur). Ancak insanların çoğu bilmezler." (Rum Suresi, 30)**

Ayette verilen bilgiler son derece önemlidir: İnsan, yalnızca Allah'a kulluk etmek üzere yaratılmıştır, yaratılışı (fıtratı) bu temel üzerindedir. Allah onu yoktan var etmiş, ona "Kendi ruhundan üflemiş", onu "bir damla sudan" (spermden) bir insan haline getirmiş ve onu geçici bir süre için dünyaya göndermiştir. İnsana düşen, kendisini Allah'ın yarattığını bilmek ve bundan dolayı her an O'na şükretmektir. Böylece kendisi için geçici bir yurt olan dünyada Allah'ın gösterdiği amaca uygun olarak yaşayacak, olgunlaşıp eğitilecek ve asıl yurduna, ahirete gidecektir. İşte bu, insanın yaratılışına (fıtratına) uygun olarak davranması demektir.

Ancak Rum Suresi'nin 30. ayetinde, insanın fıtratının yalnızca Allah'a kulluk etmek olduğu bildirilirken aynı zamanda insanların çoğunun bu büyük gerçekten habersiz oldukları da bildirilmektedir. Başka ayetlerde de Allah, insanın unutkan olduğunu haber vermektedir. Nefis insana kendi yaratılışını ve Allah'ın apaçık varlığını unutturmaya çalışır. Bu nedenle pek çok insan çoğu kez tek başına Allah'ın farkına varamaz. Yaratılmış olduğunu ve bu nedenle de Yaratıcımıza karşı sorumlu olduğunu göremez. Kuran'da bu durum şöyle tarif edilmektedir:

**"İnsan, Bizim kendisini bir damla sudan yarattığımızı görmüyor mu? Şimdi o, apaçık bir düşman kesilmiştir. Kendi yaratılışını unutarak Bize bir örnek verdi; dedi ki: 'Çürümüş-bozulmuşken, bu kemikleri kim diriltecekmiş?' De ki: 'Onları, ilk defa yaratıp-inşa eden diriltecek. O, her yaratmayı bilir'." (Yasin Suresi, 77-79)**

İnsanın nefsi Allah'ın kendisini yaratmış olduğunu unutmaya son derece eğilimlidir. Allah'ı unuttuğu anda ise, kendi bencil hırs ve tutkuları (nefsi) devreye girerek ona yeni sözde ilahlar gösterecektir. Bu kişi artık kendisini yaratan ve ayette bildirildiği gibi, "düzgün bir adam kılan" (Kehf Suresi, 37) Allah'a değil, başka varlıklara kulluk etmeye; onları hoşnut etmeye, onlardan medet ummaya, onları sevip, onlardan korkmaya başlar. Oysa gözünde ilahlaştırdığı bu varlıkların tümü de aynı kendisi gibi aciz ve zayıf birer "kul"dur. Ama söz konusu kişi yine de aklını kullanıp bu gerçeği göremez ve bu hayali ilahların peşinde koşarak Allah'tan yüz çevirir. Bu tam anlamıyla bir nankörlüktür. Kuran'da bu durum şöyle ifade edilmektedir:

**"Kahrolası insan, ne kadar nankördür.**

**(Allah) Onu hangi şeyden yarattı?**
**Bir damla sudan yarattı da onu 'bir ölçüyle biçime soktu'." (Abese Suresi, 17-19)**

Bu tür insanların oluşturduğu bir toplum ise, doğal olarak, dinden tamamen kopmuş ve Allah'ı "arkalarında unutuluvermiş önemsiz bir şey" (Hud Suresi, 92) olarak kabul etmiş bir toplumdur. Toplumun bütün üyelerinin aynı yapıda olması, bir tür "sürü psikolojisi" yaratır ve insanların zaten var olan inkarlarını daha da pekiştirir. Allah'tan ve ahiretten habersiz olan bu tür toplumlar, Kuran'da "cahiliye toplumu" olarak tanımlanır. Çünkü bu toplumun tüm üyeleri, her ne kadar fizik, tarih, biyoloji ya da benzeri konularda bilgi sahibi olsalar da, Allah'ı tanıyabilecek akıl ve vicdana sahip değildirler.

Ve bu toplumun üyeleri, konuya girerken değindiğimiz gibi kendilerine yanlış "yol gösterici"ler edinmişlerdir. Allah'ı gereği gibi tanımadıklarından dolayı, Allah'ın emrettiği yoldan farklı yollara girerler. Aynı kendileri gibi aciz birer kul olan insanlara tabi olur, o insanları örnek alır, o insanların düşüncelerini mutlak doğrular olarak kabul ederler.

Ve sonuçta cahiliye toplumu, gittikçe kendi kendini körleştiren, kendi kendini akıl ve vicdandan koparan bir sistem oluşturur. Dolayısıyla bu sistemin kendi kendine çözülmesi ve söz konusu toplumun üyelerinin Allah'ın varlığını ve ahirette O'na hesap vereceklerini anlamaları mümkün olmaz.

Bu kapalı sistem, Allah'ın gönderdiği bir "yol gösterici"nin cahiliye toplumunu gerçeğe davet etmesine kadar sürer. Kuran'da bu durum şöyle haber verilir:

**"Kitap Ehlinden ve müşriklerden inkar edenler, kendilerine apaçık bir delil gelinceye kadar, (bulundukları durumdan) kopup-ayrılacak değillerdi. (O delil de) Allah'tan gönderilmiş-bir elçi (ki,) tertemiz sahifeleri okumaktadır." (Beyyine Suresi, 1-2)**

# RESULÜN SEÇİLİŞİ

Az önce vurguladığımız gibi, cahiliye toplumu kendi başına Allah'ı fark edebilecek ve doğruyu görebilecek yeteneğe sahip değildir. Ancak sonsuz merhamet ve şefkat sahibi olan Rabbimiz onlara, kendilerini uyaracak, Allah'ın ve ahiretin varlığını, hayatın gerçek anlamını bildirecek elçiler gönderir. Zaten Kuran'da bu elçilere "Resul" adı verilir ki, Resulün kelime anlamı "gönderilen"dir.

Kuran'da her toplumun mutlaka bir Resul aracılığıyla uyarıldığı şöyle bildirilmektedir:

**"Andolsun, Biz her ümmete: 'Allah'a kulluk edin ve tağuttan kaçının' (diye tebliğ etmesi için) bir elçi gönderdik. Böylelikle, onlardan kimine Allah hidayet verdi, onlardan kiminin üzerine sapıklık hak oldu. Artık,**

**yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların uğradıkları sonucu görün." (Nahl Suresi, 36)**

Resul de aslında ilk başta cahiliye toplumunun üyelerinden biridir. Allah'ın gösterdiği şekilde elçilik yapmaya hayatının belirli bir aşamasında başlayacaktır. Ancak Risaletinin (Resullüğünün) başlangıcı olan bu aşamadan önce de, yine cahiliye toplumunun genelinden oldukça farklıdır. Örneğin toplumun genelinde görülen ahlaki dejenerasyondan uzaktır. Vicdanlı, dürüst, ince düşünceli ve akıllıdır.

Ve az önce belirttiğimiz gibi, hayatının belirli bir döneminde Risaleti başlar. Bazen Allah'ın kalbine verdiği bir anlayışla Allah'ın varlığının ve içinde bulunduğu toplumun ne denli çarpık olduğunun farkına varır, bazen de bu gerçek kendisine vahiy yoluyla bildirilir.

Örneğin Hz. İbrahim, Allah'ın varlığını ve bu gerçekten haberdar olmayan toplumunun sapkınlığını Allah'ın ilham ettiği bir anlayışla bulmuştur. Kuran'da, Hz. İbrahim'in durumu şöyle anlatılır:

**"Hani İbrahim, babası Azer'e (şöyle) demişti: 'Sen putları ilahlar mı ediniyorsun? Doğrusu, ben seni ve kavmini apaçık bir sapıklık içinde görüyorum.**

**Böylece İbrahim'e, -kesin bilgiyle inananlardan olması için- göklerin ve yerin melekûtunu gösteriyorduk.**

**Gece, üstünü örtüp bürüyünce bir yıldız görmüş ve demişti ki: 'Bu benim rabbimdir.' Fakat (yıldız) kayboluverince: 'Ben kaybolup-gidenleri sevmem' demişti. Ardından Ay'ı, (etrafa aydınlık saçarak) doğar görünce: 'Bu benim rabbim' demiş, fakat o da kayboluverince: 'Andolsun' demişti, 'Eğer Rabbim beni doğru yola erdirmezse gerçekten sapmışlar topluluğundan olurum.'**

**Sonra güneşi (etrafa ışıklar saçarak) doğar görünce: 'İşte bu benim rabbim, bu en büyük' demişti. Ama o da kayboluverince, kavmine demişti ki: 'Ey kavmim, doğrusu ben sizin şirk koşmakta olduklarınızdan uzağım. Gerçek şu ki, ben bir muvahhid olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ve ben müşriklerden değilim.'**

**Kavmi onunla çekişip-tartışmaya girdi. Dedi ki: 'O beni doğru yola erdirmişken, siz benimle Allah konusunda çekişip-tartışmaya mı girişiyorsunuz? Sizin O'na şirk koştuklarınızdan ben korkmuyorum, ancak Allah'ın benim hakkımda bir şey dilemesi başka. Rabbim, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?... (Enam Suresi, 74-80)**

**Bu, İbrahim'e, kavmine karşı verdiğimiz delilimizdir. Biz, dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Şüphesiz senin Rabbin, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir." (Enam Suresi, 83)**

Ayetlerde bildirildiğine göre, Allah Hz. İbrahim'e "göklerin ve yerin melekutunu" göstermiştir. "Melekut", Allah'ın ayetleri, varlığının delilleri anlamındadır. Bu bize gösterir ki, Hz. İbrahim, Allah'ın kendisine ilham ettiği anlayış sayesinde, etrafındaki müşrik (Allah'tan başka ilahlar edinen) cahiliye toplumunun sapkınlığını fark edebilmiş ve Allah'ın apaçık varlığını kavrayabilmiştir. Bu, Allah'ın Hz. İbrahim'i seçmiş olması demektir.

Nitekim Allah'ın seçmesi ve kendilerine yol göstermesi tüm Resullerin ortak özelliğidir. Allah'ın Hz. Musa'ya olan vahyinde bu konu şöyle bildirilmiştir:

**"Sana Musa'nın haberi geldi mi? Hani bir ateş görmüştü de, ailesine şöyle demişti: 'Durun, bir ateş gördüm; umulur ki size ondan bir kor getiririm veya ateşin yanında bir yol-gösterici bulurum.'**

**Nitekim ona gidince, kendisine seslenildi: 'Ey Musa. Gerçekten Ben, Ben senin Rabbinim. Ayakkabılarını çıkar; çünkü sen, kutsal vadi olan Tuva'dasın.**

**Ben seni seçmiş bulunuyorum; bundan böyle vahyolunanı dinle. Gerçekten Ben, Ben Allah'ım, Ben'den başka ilah yoktur; şu halde Bana ibadet et ve Beni zikretmek için dosdoğru namaz kıl.**

**Şüphesiz, kıyamet-saati yaklaşarak gelmektedir. Herkesin harcadığı çabanın karşılığını alması için, onun (koşup haberini) neredeyse gizleyeceğim. Öyleyse, ona inanmayıp kendi hevasına uyan, sakın seni ondan alıkoymasın; sonra yıkıma uğrarsın'." (Taha Suresi, 9-16)**

Kısacası Resul, Allah'ın özel olarak yarattığı ve seçtiği bir insandır. İçinde bulunduğu toplumdaki tüm insanlardan farklıdır; tek başına ve ilk olarak Allah'ın varlığının, ahiretin farkına varmıştır. Ancak bu aşamada görevi henüz yeni başlamaktadır: Resül farkına vardığı bu büyük gerçeği içinde yaşadığı cahiliye toplumunun diğer üyelerine de anlatmakla, onları Allah'ın yoluna davet etmekle yükümlüdür. Kuran'da, "Ey peygamber, Rabbinden sana indirileni tebliğ et, eğer (bu görevini) yapmayacak olursan, O'nun elçiliğini tebliğ etmemiş olursun..." (Maide Suresi, 67) ayeti ile, Resulün bu büyük tebliğ (dini duyurma, açıklama) görevi bildilir.

Bu ise zorlu bir iştir. Çünkü çoğu kez kavmin ancak çok az bir bölümü Resule iman eder, diğerleri ise ona düşman olurlar.

## Resule İman Edenler

Kuran'da anlatılan peygamber kıssalarına baktığımızda, Resulün tebliğe başlamasıyla birlikte cahiliye toplumlarından ancak çok az sayıda kişinin onu dinlediklerini ve söylediklerini kabul ettiklerini görürüz. Çünkü Resul, insanları inandıkları pek çok değerden vazgeçmeye, tüm sahte ilahlarını terk etmeye ve yalnızca Allah'a kul olmaya çağırmaktadır. Cahiliye toplumunun üyelerinin büyük bölümü, bunları kavrayacak bir akla ve bilince sahip değildir. Kavrayabilecek

olanların büyük bir bölümü de çıkarlarıyla çatışan bu yeni sistemi kabullenmeye yanaşmazlar. Bu nedenle Resule tabi olanlar, çok küçük bir azınlıktır. Bunlar, cahiliye toplumunun yoğun telkinini aşabilecek bir akla ve doğru bildiklerini uygulayabilecek bir iradeye sahip olan insanlardır. Resulün bildirdiklerine iman ederler, bu nedenle Kuran'da onlara verilen isim "mümin" (iman eden)dir.

Müminlerin pek çok önemli özelliği vardır. Öncelikle dünyaya bakış açıları, olaylar karşısındaki tavırları cahiliye toplumundan tamamen farklıdır. Kendilerine yol gösterici olarak cahiliye kıstaslarını değil, Allah'ın vahyini ve Resulün davranışlarını edinmişlerdir. Bu nedenle de, cahiliye toplumundaki dejenerasyon ve çürümüşlüğün aksine, üstün bir ahlaka sahiptirler. Resule karşı da büyük bir saygı, sevgi ve sadakat beslerler. Kuran'da, müminlerin ahlaki özellikleri, Allah'a olan bağlılıkları ve Resule yönelik tavırları ayrıntılı olarak anlatılır.

Kuran'da müminlerle ilgili olarak işaret edilen bir başka özellik de oldukça dikkat çekicidir. Bu özelliğe, hem Hz. Musa'ya iman eden müminlerde, hem de "Kehf Ehli"nde dikkat çekilir. Kuran'da, Hz. Musa'ya iman edenlerle ilgili olarak şöyle buyrulmaktadır:

**Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Firavun, gerçekten yeryüzünde büyüklenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşıranlardandı. (Yunus Suresi, 83)**

Görüldüğü gibi Kuran'da Allah, Hz. Musa'ya tabi olanların "genç" kişiler olduklarına dikkat çekmektedir. Hz. Musa'ya inananlar gençlerdir, çünkü gençler, toplumun daha yaşlı kesimlerine göre, cahiliye telkinini daha az almışlardır. Bu nedenle içinde bulundukları cahiliye sistemini yırtıp, gerçekleri kabul etmeye daha eğilimlidirler.

Kehf Suresi'nde bahsi geçen iman edenler de aynı özelliğe sahiptirler. Konuyla ilgili ayetlerde şöyle buyrulur:

**Biz sana onların haberlerini bir gerçek (olay) olarak aktarıyoruz. Gerçekten onlar Rablerine iman etmiş gençlerdi ve Biz de onların hidayetlerini arttırmıştık. Onların kalpleri üzerinde (sabrı ve kararlılığı) rabtetmiştik; (Krala karşı) Kıyam ettiklerinde demişlerdi ki: 'Bizim Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbi'dir; ilah olarak biz O'ndan başkasına kesinlikle tapmayız, (eğer tersini) söyleyecek olursak, andolsun, gerçeğin dışına çıkarız. Şunlar, bizim kavmimizdir; O'ndan başkasını ilahlar edindiler, onlara apaçık bir delil getirmeleri gerekmez miydi? Öyleyse Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir?' (Kehf Suresi, 13-15)**

Ancak, daha önce de belirttiğimiz gibi içinde bulundukları kavmin sapmış olduğunu görebilen ve dolayısıyla da Resule tabi olan bu tür insanların, yani müminlerin sayısı azdır.

Daha önceki sayfalarda Enam Suresi'ndeki Hz. İbrahim'le ilgili ayetlerde de gördüğümüz gibi, cahiliye toplumunun çok büyük bir bölümü, kendilerini imana çağıran Resule düşmanlıkla karşılık verirler. Özellikle cahiliye toplumunun varlıklı, iktidar sahibi kesimi, kurulu düzenin değişmesine kesinlikle karşı olduklarından dolayı, Resule karşı büyük bir düşmanlık beslerler.

Allah da Resullerini özellikle inkarda direnen, bu kibirli kesime yollar. Az önce Allah'ın Hz. Musa'ya seslenişi ile ilgili ayetleri aktarmıştık. Allah'ın Hz. Musa'ya bunlardan sonra verdiği emir şudur:

**"Firavun'a git, çünkü o azmış bulunuyor." (Taha Suresi, 24)**

## Cahiliye Toplumlarında Önde Gelenler

Daha önce cahiliye toplumundan söz ederken, bu toplumun en büyük özelliğinin Allah'ı ve dini tanımayan ya da göz ardı eden bir toplum olduğunu vurgulamıştık. Cahiliye toplumunun bu özelliğinin en büyük sonuçlarından biri de çarpık bir toplumsal düzen kurmalarıdır.

İman etmiş, Allah'ı tanıyan ve O'na itaat eden bir toplumla, cahiliye toplumunun düzenleri tamamen farklıdır. İman eden bir toplumda, insanlar soylarına, fiziksel özelliklerine, maddi durumlarına göre değerlendirilmezler. Bu toplumda, takdir gören, sevilen ve sayılan insanlar ahlaki yönden üstün özellikleri olan insanlardır. Bu ahlaki özellikler ise (tevazu, dürüstlük, güvenilirlik, merhametli olmak, saygı ve sevgiyi bilmek ve fedakarlık gibi) ancak Allah'a teslimiyet ile kazanılır. Bu nedenle iman eden bir toplumda kendisine güç ve iktidar verilen, kendisine tabi olunan kimseler, bu özellikleri en çok taşıyan kimselerdir.

Oysa cahiliye toplumundaki durum bunun tam tersidir. Yukarıda saydığımız ahlaki değerlerin bu toplumda fazla bir önemi yoktur. Bu toplumun üyeleri, Kuran ahlakından uzak olmaları nedeniyle, maddi bazı özellikleri gözlerinde çok büyütürler. Örneğin maddi zenginlik, cahiliye toplumundaki en büyük değerdir. Toplumda herkesin en önem verdiği konu "para"dır; yani bir anlamda en önemli put olarak para edinilmiştir. Bundan dolayı da, cahiliye toplumlarında değişmez bir kural oluşmuştur: "Herkesin bir fiyatı vardır".

Madem herkesin fiyatı vardır, öyleyse çok parası olan birileri, herkese gerekli ödemeyi yaparak en üst kademeye tırmanabilir. Çok parası olanların illa insanları "satın alması"na da gerek yoktur; para en önemli değer haline geldiği için, parası olan kişiye garip bir saygı ve hayranlık duyulur. Dolayısıyla cahiliye düzeninde, en çok paraya sahip olan kişiler en güçlü ve en itibarlı kişilerdir. Bu kişiler cahiliye toplumunun "elit" kesimini oluşturur ve insanları yönlendirirler. Onların verdiği her karar toplumun diğer üyelerince kabul görür. Yaşam tarzları, tavırları ve ahlaki yapıları toplumun diğer üyeleri tarafından hayranlıkla izlenir, "moda" olarak kabul edilir.

Kuran'da, cahiliye toplumunu yönlendiren bu kesimden sık sık söz edilir. Ayetlerde "kavmin önde gelen inkarcıları", "kavmin refahtan şımaran önde gelenleri" gibi ifadelerle tanımlanan bu kesim, Resullerin mesajına şiddetle karşı çıkan ve insanları Resulleri dinlememeye, hatta onlara düşmanlık beslemeye çağıran kesimdir. Kuran'da, bu değişmez kural şöyle bildirilmektedir:

**"Biz hangi ülkeye bir uyarıcı gönderdikse, mutlaka oranın 'refah içinde şımaran önde gelenleri': 'Gerçekten biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi tanımıyoruz' demişlerdir. Ve: 'Biz mallar ve evlatlar bakımından daha çoğunluktayız ve bir azaba uğratılacak da değiliz' de demişlerdir." (Sebe Suresi, 34-35)**

Peki nedir önde gelenlerin Resule karşı böyle bir tepki vermelerinin nedeni?

## RESULLERİN İSTEĞİ:
## ALLAH'A İMAN VE İTAAT

Bu sorunun cevabını, Resullerin ortak mesajına bakınca bulabiliriz. Kuran'da bahsi geçen tüm Resuller gönderildikleri kavimlerden temel olarak iki şey istemişlerdir: Allah'a şirk koşmadan iman etmeleri, O'ndan korkup-sakınmaları ve kendisine itaat etmeleri..

Ardı ardına pek çok Resulün haberlerinin verildiği Şuara Suresi'nde bu değişmeyen mesajı rahatlıkla görebiliriz. Ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

**Nuh kavmi de gönderilen (peygamber)leri yalanladı. Hani onlara kardeşleri Nuh: 'Sakınmaz mısınız?' demişti. 'Gerçek şu ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim. Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin. Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemlerin Rabbine aittir.' (Şuara Suresi, 105-109)**

**Ad (kavmi) de gönderilen (elçi)leri yalanladı. Hani onlara kardeşleri Hud: 'Sakınmaz mısınız?' demişti. 'Gerçek şu ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim. Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin. Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemlerin Rabbine aittir.' (Şuara Suresi, 123-127)**

**Semud (kavmi) de, gönderilen (elçi)leri yalanladı. Hani onlara kardeşleri Salih: 'Sakınmaz mısınız?' demişti. 'Gerçek şu ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim. Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin. Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; (Şuara Suresi, 141-145)**

**Lut (kavmi) de, gönderilen (elçi)leri yalanladı. Hani onlara kardeşleri Lut: 'Sakınmaz mısınız?' demişti. 'Gerçek şu ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim. Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin. Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemlerin Rabbine aittir.' (Şuara Suresi, 160-164)**

**Eyke halkı da, gönderilen (peygamber)leri yalanladı. Hani onlara Şuayb: 'Sakınmaz mısınız?' demişti. 'Gerçek şu ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim. Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin. Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemlerin Rabbine aittir'. (Şuara Suresi, 176-180)**

Kuran'da anlatılan diğer tüm Resullerin mesajı da yine aynıdır. Allah ayetlerinde Hz. İsa ve Hz. Harun'un kavimlerine şöyle söylediklerini bildirmektedir:

**İsa, açık belgelerle gelince, dedi ki: "Ben size bir hikmetle geldim ve hakkında ihtilafa düştüklerinizin bir kısmını size açıklamak için de. Öyleyse Allah'tan sakının ve bana itaat edin. Şüphesiz Allah, O, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir; şu halde O'na kulluk edin. Dosdoğru yol budur'. (Zuhruf Suresi, 63-64)**

**Andolsun, Harun bundan önce onlara: 'Ey kavmim, gerçekten siz bununla fitneye düşürüldünüz (denendiniz). Sizin asıl Rabbiniz Rahman (olan Allah)dır; şu halde bana uyun ve emrime itaat edin' demişti. (Taha Suresi, 90)**

Kuran'da, Hz. Muhammed (sav)'e itaat edilmesinin emredildiği ayetlerden birinde şöyle buyrulmaktadır:

**De ki: 'Allah'a itaat edin, Resul'e itaat edin. Eğer yine yüz çevirirseniz, artık onun (peygamberin) sorumluluğu kendisine yüklenen, sizin sorumluluğunuz da size yüklenendir. Eğer ona itaat ederseniz, hidayet bulmuş olursunuz. Elçiye düşen, apaçık bir tebliğden başkası değildir'. (Nur Suresi, 54)**

Ayetlerde görüldüğü gibi tüm Resuller gönderildikleri kavimleri Allah'a iman etmeye ve O'na kul olmaya davet ederler. Onları ahiret ile uyarır, dünyanın geçici olduğunu, yaptıklarının karşılığını ahirette göreceklerini bildirirler. Ve tüm bunların yanında bir de gönderilmiş bulundukları kavmin kendilerine itaat etmesini isterler. Çünkü bu Allah'ın emridir ve Kuran'daki; "... eğer Ona (Resule) itaat ederseniz, hidayet bulmuş olursunuz..." (Nur Suresi, 54) hükmü gereği, kavmi doğruya ulaştırabilecek olan yalnızca, Allah'ın dinini yaşamaya çağıran Resuldür.

İşte kavmin önde gelen inkarcıları Resulün bu özelliğini kabullenemezler. Çünkü önde gelenler, ellerindeki maddi güç sayesinde tüm kavmi kendilerine bağlı kılmışlardır. Oysa Resul, kavmine, Allah'tan başka ilah ve "Rab" (eğitici, yol gösterici, hüküm koyucu) olmadığını ve Allah'ın kendisine itaat edilmesini emrettikleri dışında, hiç kimsenin itaate layık olmadığını bildirmektedir. Bu gerçeğin -ki bu şirk koşmadan Allah'a iman etmek demektir- kavim tarafından kabul görmesi, kavmin önde gelenlerinin sahip oldukları güç ve iktidarı ortadan kaldıracaktır. İşte bu nedenle önde gelenler Resulün mesajına en büyük düşmanlığı gösterenlerdir.

Önde gelenlerin Resule tepki duymalarının bir başka nedeni ise, kendi basit kıstaslarına göre "seçkin" saymadıkları bu insanın liderliğini çekemeyişleridir.

## RESULLERE KARŞI ÇIKILMASININ ARDINDAKİ NEDENLER

Önde gelenlerin Resule tuzaklar kurmalarının temelinde Allah'ın elçilerinin ve onun destekçisi olan müminlerin, inkarcıların düzenlerini bozmaları yatar. Resuller kendi yaşadıkları toplumu Allah'tan başka kimseye kulluk etmemeye çağırmaktadırlar. Bunun sonucunda insanlar Allah'a yönelecekler ve Kuran'da bildirilen adalet ve güzel ahlak yapısı topluma hakim olmaya başlayacaktır. Dürüstlük, samimiyet, fedakarlık, çalışkanlık gibi üstün ahlak özellikleri yaşanacaktır. Elbette ki bu durum yeryüzünde bozgunculuk çıkaran, haksızlık ve zulümle makam, mevki ve menfaat elde etmeyi alışkanlık haline getirmiş, 'çirkin utanmazlıkları', ahlaksızlığı ve Allah'ın sınırlarını çiğnemeyi yaşam tarzı olarak benimsemiş kimseleri rahatsız eder. Bu kişiler makam, mevki ve mal varlıkları ile kendilerine bağımlı kıldıkları, diledikleri şekilde yönlendirdikleri ve emirlerinde çalıştırdıkları insanları artık diledikleri şekilde yönetemeyeceklerinden korkarlar. Çünkü Resulün tebliğine teslim olan kişiler gerçekte yalnızca Allah'a teslim olur ve yalnızca Allah'tan korkup sakınmaları gerektiğini bilerek hareket ederler. Sahtekarlık yapmaktan çekinir, harama el uzatmaz, hırsızlık, bozgunculuk yapmaz, fakirin yetimin hakkını korurlar. İşte bu yüzden peygamber ve müminlerin yaptıkları inkarcıların çıkarlarını zedelemektedir.

İnkarcıların önde gelenlerini rahatsız eden bir başka durum ise, sahip oldukları güç, itibar ve iktidara rağmen kendilerinden olmayan, dahası kendilerini ve sistemlerinin yanlışlığını ortaya koyan bir insanın din ahlakını yayarak toplumda kabul görmesidir. Daha önce de belirttiğimiz gibi, bu insanlar olayı tümüyle bir kişisel çekişme olarak görür ve peygamberin kendilerine üstün gelmesini hazmedemezler.

Allah'ın elçilerinin, dünyanın en akıllı, en güzel ahlaklı insanları olduğu çok açık bir gerçektir. Buna rağmen elçileri kıskanan önde gelen inkarcılar kendilerince bu değerli insanları, özellikle toplum önünde küçük düşürmeye çalışmışlardır.

Örneğin dönemin inkarcıları Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (sav)'e de büyük iftiralar atmışlardır. Akıllarınca alay ve hakaret içerikli sözlerle Allah Katında çok üstün olan bir insanı, kendisine inananların gözünden düşürmeye çalışmışlardır. Ancak yaptıklarıyla hiçbir sonuca ulaşamamışlar, bu, iman edenlerin daha çok şevkini artırmış, onların birbirlerine daha çok bağlanmalarına neden olmuşlardır. Allah bu kişilerin iftiralarından bazılarını şöyle haber vermektedir:

**İnkar edenler dediler ki: "Bu (Kur'an) olsa olsa ancak onun uydurduğu bir yalandır, kendisi düzüp uydurmuş ve ona bir başka topluluk da yardımda bulunmuştur." Böylelikle onlar, hiç şüphesiz haksızlık ve iftira ile geldiler. Ve dediler ki: "Bu, geçmişlerin uydurduğu masallardır, bir başkasına yazdırmış olup kendisine sabah akşam okunmaktadır." De ki: "Onu, göklerde ve yerde gizli olanı bilen (Allah) indirmiştir. Doğrusu O, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (Furkan Suresi, 4-6)**

Önde gelenlerin Resule tepki duymalarının bir başka nedeni ise, kendi değer yargılarına göre önde gelenlerden olmayan bir kimsenin liderliğini çekemeyişleri ve olayları kendi basit mantıklarına göre değerlendirmeleridir.

## Önde Gelenlerin Resulü Takdir Edememeleri

İnkarcıların en büyük özelliği vicdanlarını kullanmadıkları için akılcı değerlendirmeler yapamamalarıdır. Kuran'da bu konuya sık sık dikkat çekilir. Ve kuşkusuz bu özellik, inkarcıların önde gelenleri için de geçerlidir.

Önde gelenlerin bu durumlarını en iyi ortaya çıkaran göstergelerden biri de Resule olan yanlış bakış açılarıdır. Resul Allah'ın elçisidir ve toplumu O'nun yoluna iletmek için gönderilmiştir. Bu, elbette son derece büyük ve önemli bir sorumluluktur. Ancak önde gelenler bu inceliği kavrayamaz ve Resulü de sıradan bir insan gibi değerlendirerek onun tebliğ ettiklerini kendi saçma kural ve gelenekleri içinde değerlendirirler.

Önde gelenlerin en katı oldukları kural ve geleneklerden biri, liderlik vasfı ile ilgilidir. Cahiliye toplumlarındaki genel kurala göre, bir kimsenin lider olarak kabul edilmesi için mutlaka maddi birtakım vasıflar gerekir: Lider, ya soylu ve ünlü bir ailenin üyesi olmalı ya da çok zengin birisi olmalı, yani bir başka deyişle kendilerinin "elit" olarak adlandırdıkları sınıfın bir üyesi olmalıdır.

İnkarcılar Resulün tebliğini de bu basit mantık içinde değerlendirirler. Onlara göre, "eğer Allah'ın bir elçisi olacaksa", bu kendi çevrelerinden yani zengin ya da ünlü birisi olmalıdır. Kendi sosyal sınıflarına dahil olmayan kimselerin Allah'ın elçisi ve dolayısıyla toplumun lideri olabileceğini kabul edemezler.

Kuran'da bildirilen Talut kıssasında inkarcıların bu bakış açısı şöyle haber verilmektedir:

**"Onlara peygamberleri dedi ki: "Allah size Talut'u (melik olarak) gönderdi." Onlar: "Biz hükümdarlığa, ona göre daha çok hak sahibiyken ve ona bir mal (servet) bolluğu verilmemişken, nasıl bizi (yönetmek üzere) hükümdarlık (mülk) onun olabilir?" dediler. O (şöyle) demişti: "Doğrusu Allah size onu seçti ve onun bilgi ve bedenî gücünü arttırdı. Allah, kime dilerse mülkünü verir; Allah (rahmeti ve gücü) geniş olandır, bilendir." (Bakara Suresi, 247)**

Önde gelenlerin bu yüzeysel ve hatalı bakış açısı oldukça yaygındır. Hz. Muhammed (sav)'in Risaleti de kavminin önde gelenleri tarafından tanınmamış ve Kuran'da haber verildiği üzere, "Zikir (Kuran), içimizden ona mı indirildi?..." (Sad Suresi, 8) şeklindeki ifadelerle yüz çevirmişlerdir. Başka ayetlerde, önde gelenlerin bu psikolojisi şöyle anlatılır:

**"Ancak kendilerine hak gelince, dediler ki: "Bu bir büyüdür, doğrusu biz ona (karşı) kafir olanlarız." Ve dediler ki: "Bu Kuran, iki şehirden birinin büyük bir adamına indirilmeli değil miydi?" (Zuhruf Suresi, 30-31)**

Allah, önde gelenlerin bu ifadesine karşılık bir sonraki ayette şöyle buyurmaktadır:

**"Senin Rabbinin rahmetini onlar mı paylaştırıyorlar?..." (Zuhruf Suresi, 32)**

İnkarcıların bu sapkın bakış açısına göre, Resulü Allah'ın seçmiş olması yeterli değildir. Onların tek kıstası maddi zenginliktir ve dolayısıyla da Resulü de bu kıstasa göre değerlendirmektedirler. Onların mantığına göre, Resul büyük bir maddi güce sahip olmalıdır ki, kendisine itaat edilsin. Kuran'da, inkar edenlerin bu beklentileri şöyle haber verilir:

**"Andolsun Biz bu Kuran'da her örnekten insanlar için çeşitli açıklamalarda bulunduk. İnsanların çoğu ise ancak inkarda ayak direttiler. Dediler ki: "bize yerden pınarlar fışkırtmadıkça sana kesinlikle inanmayız ya da sana ait hurmalıklardan ve üzümlerden bir bahçe olup aralarından şarıl şarıl akan ırmaklar fışkırtmalısın.Veya öne sürdüğün gibi, gökyüzünü üstümüze parça parça düşürmeli ya da Allah'ı ve melekleri karşımıza (şahit olarak) getirmelisin. Yahut altından bir evin olmalı veya gökyüzüne yükselmelisin. Üzerimize okuyabileceğimiz bir kitap indirilinceye kadar senin yükselişine de inanmayız.De ki:"Rabbimi yüceltirim;ben,elçi olarak bir beşerden başkası mıyım?" (İsra Suresi, 89-93)**

Oysa müminler Resule herhangi bir maddi özelliği nedeniyle değil, Allah onu seçmiş olduğu için bağlanmışlar, imanı ve Allah'a olan yakınlığı nedeniyle ona biat etmişlerdir. İnkar edenler ise, bu inceliği kavrayacak durumda değillerdir. Onların çarpık mantığına göre, en çok mülke kendileri sahiptir ve dolayısıyla sözü dinlenmesi gereken kişiler de kendileridir.

İşte inkarcıların Resule ve müminlere yaptıkları saldırılar ve bunun sonucunda ortaya çıkan iki taraf arasındaki büyük mücadelenin en önemli nedenlerinden biri budur.

Önde gelenler ile Resul arasındaki ilişkinin çarpıcı bir örneği ise, Hz. Musa ve Firavun arasında geçen mücadeledir.

## Hz. Musa ve Firavun

Firavun, Kuran'da bildirildiğine göre, Mısır halkını sahip olduğu maddi ve askeri güç ile yöneten ve baskı altında tutan bir zalimdi. Özellikle Mısır'da köle olarak çalıştırılan İsrailoğullarını baskı altında tutuyor ve işkenceye uğratıyordu. Kuran'da, Firavun'un iktidarı şöyle tarif edilir:

**"Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyüklenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozguncurlardandı." (Kassas Suresi, 4)**

Allah, İsrailoğulları'nı Firavun'un azabından kurtarmak ve onları Kendi yoluna yöneltmek için Hz. Musa'yı Resul olarak gönderdi. Hz. Musa, Firavun'dan İsrailoğulları'nın kendi önderliğinde Mısır'dan ayrılmasına izin verilmesini istedi. Oysa Firavun, kendi iktidarına gölge düşürecek böyle bir şeye asla izin vermeyi düşünmüyordu. O, kendisinin "tüm Mısır'ın Rabbi" olduğu iddiasındaydı. Kavmini eziyor ve onlara kendi düşüncelerini tek doğru olarak kabul ettirmeye çalışıyordu. Öyle ki, kavmine şöyle seslenmişti:

**"... Ben, size yalnızca gördüğümü (kendi görüşümü) gösteriyorum ve ben sizi doğru yoldan da başkasına yöneltmiyorum." (Mümin Suresi, 29)**

Bu nedenle Firavun, Hz. Musa'nın kendisine gelip İsrailoğulları'nın kendi önderliğine bırakılmasını istemesini kabul etmemişti. Ona göre, tüm Mısır'ın mülkü ona aitti ve kendisinin aksine hiçbir malı-mülkü bulunmayan Hz. Musa'nın, İsrailoğulları'na önderlik yapması düşünülemezdi.

Firavun Hz. Musa'ya karşı derin bir kıskançlık ve nefret hissetmiş, dünyada sahip olduğu makam, mal, mülk, iktidar gibi üstünlükleri ön plana çıkararak, göz boyayıcı sözlerle Allah'ın elçisini küçümsemeye çalışmıştır. Firavun'un sözleri şöyledir:

**"Firavun, kendi kavmi içinde bağırdı; dedi ki: 'Ey kavmim, Mısır'ın mülkü ve şu altımda akmakta olan nehirler benim değil mi? Yine de görmeyecek misiniz?'**

**'Yoksa ben, şundan daha hayırlı değil miyim ki o, aşağı (sınıftan) bir zavallı ve neredeyse (sözü) açıklamadan yoksun olan (biri)dir. Bu durumda (eğer doğruysa), üzerine altından bilezikler atılmalı ya da yakınında yer almış vaziyette onunla birlikte melekler gelmeli değil miydi? Böylelikle kendi kavmini küçümsedi, onlar da ona boyun eğdiler. Gerçekten onlar, fasık olan bir kavimdi." (Zuhruf Suresi, 51-54)**

Görüldüğü gibi Firavun "Mısır'ın Rabbinin", kendisi olduğunu iddia etmektedir. Oysa Hz. Musa, Allah'ın "göklerin, yerin ve bu ikisi arasında olan herşeyin Rabbi" olduğunu söylemektedir. Yani Mısır da buna dahildir! Bu durum Firavun'un rahatsız olmasına neden olmuştur. Ayetlerde Musa Peygamber ve Firavun arasında geçen konuşmalar şöyle haber verilmektedir:

**"Firavun dedi ki: 'Alemlerin Rabbi nedir?' (Musa) Dedi ki: 'Göklerin, yerin ve bu ikisi arasında olan herşeyin Rabbidir. Eğer 'kesin bilgiyle**

**inanıyorsanız' (böyledir).' (Firavun) Çevresindekilere dedi ki: 'İşitiyor musunuz?' (Musa:) Dedi ki: 'O sizin de Rabbiniz, geçmişteki atalarınızın da Rabbidir.' (Firavun) Dedi ki: 'Şüphesiz size gönderilmiş bulunan elçiniz, gerçekten bir delidir.' 'Eğer aklınızı kullanabiliyorsanız, O, doğunun da, batının da ve bunlar arasında olan herşeyin de Rabbidir' dedi (Musa). (Firavun) dedi ki: 'Andolsun, benim dışımda bir ilah edinecek olursan, seni mutlaka hapse atacağım'." (Şuara Suresi, 23-29)**

Firavun'un Hz. Musa'ya düşmanlık beslemesinin nedeni, onun anlattığı gerçeklerin kendi kurmuş olduğu düzeni yıkacağı korkusudur. Firavun Allah'ın varlığını bilmekte ve bunu ifade de etmektedir. Ayette şöyle buyrulur:

**"Firavun dedi ki: Ey önde gelenler, sizin için benden başka ilah olduğunu bilmiyorum. Ey Haman, çamurun üstünde bir ateş yak da, bana yüksekçe bir kule inşa et, belki Musa'nın ilahına çıkarım çünkü gerçekten ben onu yalancılardan (biri) sanıyorum." (Kasas Suresi, 38)**

Firavun'un bu yaklaşımı Kuran'da "kavmin önde gelen inkarcıları" olarak örnek verilen kişilerin de genel özelliğini oluşturur. İnkarcıların en önemli özelliklerinden biri çarpık bir Allah inancına sahip olmalarıdır. Dolayısıyla Allah'ın kendilerine itaat edilmesi için gönderdiği Resulleri de tanımazlar. Ayrıca Resul onlara kurdukları sistemin sapkın olduğunu bildirmekte, onları haksız yere elde ettikleri tüm çıkarlarından vazgeçmeye davet etmektedir. Ve en önemlisi, Resul onlardan kendisine tabi olmalarını istemektedir. Kendilerini beğenmiş, sahip oldukları nimetlerden dolayı şımarmış olan inkarcı önde gelenler, kendilerine gelen bu teklife de öfke ve düşmanlıkla cevap verirler.

Allah bu kişilerin içine düştükleri durumu ve elçiliği dilediği kimseye vereceğini ayetlerinde şöyle bildirmektedir:

**Böylece Biz, her ülkenin önde gelenlerini -orada hileli- düzenler kursunlar diye- oranın suçlu-günahkarları kıldık. Oysa onlar, hileli-düzeni ancak kendilerine kurarlar da bunun şuuruna varmazlar. Onlara ne zaman bir ayet gelse, derler ki: "Allah'ın elçilerine verilenin bir benzeri bize de verilene kadar biz kesin olarak inanmayacağız." Allah, elçiliğini nereye vereceğini daha iyi bilir. Bu, suçlu-günahkarlara, kurdukları hileli-düzenleri nedeniyle şiddetli bir azab ve Allah Katında bir küçüklük isabet edecektir. (Enam Suresi, 123-124)**

Kavmin önde gelenlerinin Resule karşı besledikleri bu düşmanlık, kısa bir süre içinde çeşitli saldırılarla ortaya çıkar.

## RESULLERE KURULAN TUZAKLAR

Kuran'daki peygamber kıssalarının büyük bir bölümünde, inkarcı kavmin önde gelenlerinin Resullere karşı giriştikleri saldırılar, düzenledikleri komplo ve iftiralar anlatılır. Öyle ki, kavmin inkarcılarından bu tür tepkiler almayan Resul yoktur.

Ancak önde gelenlerin Resule karşı giriştikleri bu tür hareketlerin ilginç bir yönü vardır: Önde gelenler, hiçbir zaman "biz Allah'ı tanımıyoruz ve bu nedenle de bizi O'nun hükümlerine davet eden Resulüne karşıyız" demezler. Tam tersine, önde gelenlerin iddiası, kendilerinin doğru sözlü, Resulün ise yalancı olduğu şeklindedir: Kendilerinin gerçekte Allah'a inandıklarını ama Resulün Allah'ın elçisi olmadığını, dünyevi çıkarlar peşinde koşan bir sahtekar olduğunu öne sürerler. Resule inananların "kandırılmış", "büyülenmiş" insanlar olduklarını iddia ederler ve toplumu "Resulden kurtarmak" için harekete geçerler. Onlara göre sahip oldukları cahiliye düzeni son derece doğru bir düzendir ve "nereden çıktığı belli olmayan bir adam" bu düzeni bozup kendi menfaatleri için karışıklık çıkarmaya çalışmaktadır.

Peygamberler gibi son derece güzel ahlaklı, akıllı, her yönden çok üstün ve değerli insanların kötülüğünü isteyen bu kişilerin genel ruh hali de elbette oldukça bozuktur. Öyle ki Resullere tuzak kuranların rahatça cinayet işleyebilecek bir karakterde olduklarını Kuran'da verilen örneklerden anlamamız mümkündür. Örneğin Hz. Yusuf'u kıskandıklarından dolayı küçük yaşta kendisini öldürme planları yaparak tuzak kuran kardeşleri Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

**"Öldürün Yusuf'u veya onu bir yere atıp-bırakın ki babanızın yüzü yalnızca size (dönük) kalsın. Ondan sonra da salih bir topluluk olursunuz." (Yusuf Suresi, 9)**

Ayetten anlaşıldığı gibi bu tuzakları hazırlayanlar iyi insan olma iddiasıyla ortaya çıkabilmektedirler. Toplumun iyiliğini isteyen insanlar olduklarını iddia ederek kamuoyuna dürüst ve güvenilir gözükmeye çalışmaları inkarcıların çok önemli bir özellikleridir. Firavun da, kavminin önünde Hz. Musa'yı ölümle tehdit etme nedeni olarak dine zarar vermesinden ve fesat çıkarmasından çekindiği iddiasını öne sürmüş, onca zalimliğine rağmen kendisini bu değerlerin koruyucusu ilan etmiştir. Firavun'un Kuran'da haber verilen sözleri şöyledir:

**Firavun dedi ki: "Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim de o (gitsin) Rabbine yalvarıp-yakarsın. Çünkü ben, sizin dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum." (Mümin Suresi, 26)**

Buna göre Firavun, kavmini sözde Hz. Musa'dan "kurtarma"ya çalışmaktadır. Bu iki yüzlü davranış, tüm önde gelen inkarcıların ortak özelliğidir. Örneğin, Kuran'da, Hz. Nuh ile kavminin önde gelenleri arasındaki diyalog şöyle anlatılır:

**Kendi kavminden, inkar edip ahirete kavuşmayı yalanlayan ve kendilerine, dünya hayatında refah verdiğimiz önde gelenler dedi ki:**

**'Bu, sizin benzeriniz olan bir beşerden başkası değildir, kendisi de sizin yediklerinizden yemekte ve içtiklerinizden içmektedir. Eğer sizin benzeriniz olan bir beşere boyun eğecek olursanız, andolsun, siz gerçekten hüsrana uğrayanlar olursunuz. O, öldüğünüz, toprak ve kemik haline geldiğiniz zaman, sizin mutlaka (yeniden diriltilip) çıkarılacağınızı mı va'dediyor? Heyhat, size va'dedilen şeye heyhat... O (bütün gerçek), yalnızca bizim (yaşamakta olduğumuz bu) dünya hayatımızdan ibarettir; ölürüz ve yaşarız, biz diriltilecekler değiliz. O ise, yalnızca bir adam (insan)dır, Allah'a karşı yalan uydurmaktadır, bizler de ona inanacak değiliz'." (Müminun Suresi, 33-38)**

Görüldüğü gibi, önde gelenler Resul hakkında oldukça şaşkınlık verici bir aleyhte propaganda yapmaktadırlar. Resulün insanlara bildirdiği ve dinin en büyük temellerinden biri olan ahiret inancını reddetmekte, ancak yine de Allah'ı inkar ettiklerini kabul etmeyip, Resulü "Allah adına yalan uyduran" biri, yani bir "din sömürücüsü" olarak tanıtmaya çalışmaktadırlar. Bir diğer iddiaları da Resulün de "yemek yiyen, su içen" normal bir insan olduğu, dolayısıyla ona tabi olmanın hiç kimseye bir faydası olmadığı şeklindedir. Oysa bu da son derece saçma bir iddiadır: Resul de kuşkusuz bir insandır ve diğer insanlar gibi yaşamaktadır, ancak Allah Resulü seçmiş ve doğruya yöneltmiştir. Bu nedenle de Resule kayıtsız şartsız itaat edenler, yeryüzündeki tek gerçek yol göstericiye uymuş olurlar.

Kuran'da, insanların Resullerin olağanüstü bir varlık olması beklentisi içinde oldukları, ancak bunun yanlışlığı haber verilmiştir. Allah bu kişiler için şöyle buyurmaktadır:

**Kendilerine hidayet geldiği zaman, insanları inanmaktan alıkoyan şey, onların: 'Allah, elçi olarak bir beşeri mi gönderdi?' demelerinden başkası değildir.**

**De ki: 'Eğer yeryüzünde (insan değil de) tatmin bulmuş yürüyen melekler olsaydı, Biz de onlara gökten elçi olarak elbette melek gönderirdik'."(İsra Suresi, 94-95)**

İnkarcıların Resule karşı çıkmalarının asıl nedeni, kendi iddia ettikleri gibi kavimlerini onun sözde "zararlı" düşüncelerinden korumak değildir. Önde gelenler daha önce de belirttiğimiz gibi yalnızca kendi çıkarlarını düşünmekte ve çıkarları için büyük bir tehdit olarak gördükleri Resule düşmanlık beslemektedirler.

Bu nedenle önde gelen inkarcılar, ne yapıp-edip Resulün tebliğini durdurmaları gerektiğini düşünürler.

Bu hedef doğrultusunda ilk yaptıkları şey, Resul ve tebliği hakkında toplumun geneline yönelik olumsuz propagandaya girişmektir. Bu yönde kullandıkları bazı klasik iftira yöntemleri vardır. Kuran'da bu yöntemler ayrıntılı olarak anlatılır. Ancak burada çok önemli bir noktanın hatırlatılmasında fayda vardır. İnkarcılar

Resulleri ve iman edenleri küçük düşürmek amacıyla ne gibi yöntemler kullanırlarsa kullansınlar, ne gibi iftiralar atarlarsa atsınlar bir sonuca ulaşamamışlardır. Çünkü inkarcıların beklediklerinin aksine iman edenler üzerinde hakaret ve iftiraların, karalama kampanyalarının da olumsuz bir etkisi olmaz. İman edenler bütün bunların kendileri için önemli birer ecir vesilesi olduğunun bilincindedirler. Bu iftiralara sabredip, en güzel şekilde karşılık verdiklerinde ve ne olursa olsun Allah yolundan ve din ahlakından taviz vermediklerinde tüm bunların karşılığını hem bu dünyada hem de ahirette alacaklarını ummanın sevincini yaşarlar.

## Resullere Atılan İftiralar

Müminler kendilerine yöneltilen iftiraların, eziyet amaçlı söz ve haberlerin özel olarak Allah'ın kendileri için yarattığı bir deneme vesilesi olduğunu bilirler. Çünkü tüm bunların müminlerin başına mutlaka geleceği Kuran'da haber verilmiştir. Ayette şöyle buyrulmaktadır:

**Andolsun, mallarınızla ve canlarınızla imtihan edileceksiniz ve sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve şirk koşmakta olanlardan elbette çok eziyet verici (sözler) işiteceksiniz. Eğer sabreder ve sakınırsanız (bu) emirlere olan azimdendir. (Al-i İmran Suresi, 186)**

Allah dünyada iman edenlere yaşattığı bu gibi imtihanların sonunda kendilerini temize çıkaracağını da ayetlerinde vadetmiştir. Örneğin Hz. Musa'ya da kavmi iftira ve kötü sözlerle eziyet etmeye yeltenmiş, ancak Allah kendisini inkarcıların demekte olduklarından temize çıkarmıştır.

Ayette bu durum şöyle bildirilir:

**Ey iman edenler, Musa'ya eziyet edenler gibi olmayın; ki sonunda Allah onu, demekte olduklarından temize çıkardı. O, Allah Katında vecihti. (Ahzab Suresi, 69)**

Aynı şekilde Hz. Yusuf'a da iffeti hakkında büyük bir iftira atılmış, hiçbir suçu olmadığı, iffetini koruduğu ortaya çıkmasına ve bu gerçek herkes tarafından anlaşılmasına rağmen hapse atılmıştır. Konuyla ilgili ayet şöyledir:

**Sonra onlarda, (Yusuf'un iffetine ilişkin) delilleri görmelerinin ardından, mutlaka onu belli bir vakte kadar zindana atmak (görüşü) ağır bastı. (Yusuf Suresi, 35)**

Hz. Yusuf hiçbir suçu olmadığı halde kendisine atılan iftiradan, hakkında oluşturulan şaibelerden ötürü yıllar yılı zindanda tutulmuştur. Ancak sonunda gerçek anlaşılmış, hakkındaki ithamlardan temize çıkmıştır. Bu olay ayetlerde şöyle haber verilir:

**(Hükümdar topladığı o kadınlara:) "Yusuf'un nefsinden murad almak istediğinizde sizin durumunuz neydi?" dedi. Onlar: "Allah için, haşa" dediler. "Biz ondan hiçbir kötülük görmedik." Aziz (Vezir)in de karısı dedi ki: "İşte şu anda gerçek orta yere çıktı; onun nefsinden ben murad almak istemiştim. O ise gerçekten doğruyu söylenlerdendir." (Yusuf aracıya şunu söyledi:) "Bu, (itiraf Vezirin) yokluğunda gerçekten kendisine ihanet etmediğimi ve gerçekten Allah'ın ihanet edenlerin hileli-düzenlerini başarıya ulaştırmadığını kendisinin de bilip öğrenmesi içindi." (Yusuf Suresi, 51-52)**

Suçsuz olduğunun anlaşılmasının ardından Hz. Yusuf hükümdarın güvenini kazanmış, kavminin başına geçmiş ve iktidar sahibi olmuştur. Konuyla ilgili ayetlerde şöyle buyrulur:

**(Yusuf) Dedi ki: "Beni (bu) yerin (ülkenin) hazineleri üzerinde (bir yönetici) kıl. Çünkü ben, (bunları iyi) bir koruyucuyum, (yönetim işlerini de) bilenim."İşte böylece Biz yeryüzünde Yusuf'a güç ve imkan (iktidar) verdik. Öyle ki, orada (Mısır'da) dilediği yerde konakladı Biz kime dilersek rahmetimizi nasib ederiz ve iyilik yapanların ecrini kayba uğratmayız. (Yusuf Suresi, 55-56)**

Kaldı ki Resullerin insanların karşısında temize çıkma gibi bir endişeleri de yoktur. Herşeyden haberdar olan Allah'ın, işlediklerini ve kalplerinde olanı bilmesi yeterlidir.

Ancak Resullere ve müminlere iftira atanlar için ahirette çok büyük bir azap olduğu ayetlerde şöyle haber verilmektedir:

**Namus sahibi, bir şeyden habersiz, mümin kadınlara (zina suçu) atanlar, dünyada ve ahirette lanetlenmişlerdir. Ve onlar için büyük bir azap vardır. O gün, kendi dilleri, elleri ve ayakları aleyhlerinde yaptıklarına dair şahitlikte bulunacaklardır. O gün, Allah hak ettikleri cezayı eksiksiz verecektir ve onlar da Allah'ın hiç şüphesiz hak olduğunu bileceklerdir. (Nur Suresi, 23-25)**

Mümin erkek ve mümin kadınları işlemedikleri suçlar nedeniyle itham edenlerin durumu ise başka bir ayette şöyle bildirilmektedir:

**Mümin erkeklere ve mümin kadınlara irtikab etmedikleri (bir suç) sebebiyle eziyet edenler ise, gerçekten bir iftira ve açık bir günah yüklenmişlerdir. (Ahzab Suresi, 58)**

Şimdi kavimleri ile olan mücadeleleri sırasında Resullere atılan iftiraları ve inkar edenlerin bu amaçla kullandıkları karalama yöntemlerini sırasıyla inceleyelim:

## Resulün çıkar peşinde koştuğu iftirası

Önde gelenlerin en çok başvurduğu yöntem, Resulü toplumun gözünde küçük düşürmeye çalışmaktır. Resulün savunduklarında samimi olmadığını, aslında kendi çıkarları için böyle bir tebliğ işine giriştiğini iddia ederler. Bu çarpık mantığa göre, Resul, dini kendi çıkarları için kullanmaktadır. Bu iftiraya göre, Resulün insanlardan itaat istemesinin ardında da "iktidar hırsı" yatar.

Örneğin, Firavun ve önde gelen çevresi, Hz. Musa'nın insanları Allah'ın dinine davet etmeyi değil, "yeryüzüne büyüklüğe" ulaşmayı istediğini iddia etmişlerdir. Ayette şöyle buyrulmaktadır:

**"Onlar: 'Siz ikiniz, bizi atalarımızı üzerinde bulduğumuz (yol)dan çevirmek ve yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz? Biz, sizin ikinize inanacak değiliz' dediler." (Yunus Suresi, 78)**

Aynı suçlamanın Hz. Nuh'a da yapıldığı ayetlerde şöyle haber verilmektedir:

**"Andolsun, Biz Nuh'u kendi kavmine (elçi olarak) gönderdik. Böylece kavmine dedi ki: 'Ey Kavmim, Allah'a kulluk edin. Onun dışında sizin başka ilahınız yoktur, yine de sakınmayacak mısınız?' Bunun üzerine, kavminden inkara sapmış önde gelenler dediler ki: 'Bu, sizin benzeriniz olan bir beşerden başkası değildir. Size karşı üstünlük elde etmek istiyor. Eğer Allah (öne sürdüklerini) dilemiş olsaydı, muhakkak melekler indirirdi. Hem biz geçmiş atalarımızdan da bunu işitmiş değiliz'." (Müminun Suresi, 23-24)**

Bu ayetler göstermektedir ki, inkarcılar Resullerin de kendileri gibi sıradan insanlar olduklarını zannetmektedirler. Hz. Musa ve diğer tüm Resuller, insanları kendilerine itaate çağırmaktadırlar; ama onlardan Allah rızası için kendilerine itaat etmelerini istemektedirler. Yoksa istenen kişisel bir itaat değildir. Resul de, ona iman edip itaat edenler de Allah'ın kullarıdırlar. Dolayısıyla Resul, insanları kendisine itaat etmeye davet ederken, gerçekte onları Allah'a kul olmaya davet etmektedir. Bu gerçek ayetlerde şöyle bildirilmektedir:

**"Beşerden hiç kimsenin, Allah kendisine Kitabı, hükmü ve peygamberliği verdikten, sonra insanlara: 'Allah'ı bırakıp bana kulluk edin' deme (hakkı ve yetki)si yoktur. Fakat o, 'Öğrettiğiniz ve ders verdiğiniz Kitaba göre Rabbaniler olunuz' (deme görevindedir.) O, melekleri ve peygamberleri Rabler edinmenizi emretmez. Siz, Müslüman olduktan sonra, size küfrü mü emredecek?" (Al-i İmran Suresi, 79-80)**

Oysa buna karşılık, az önce gördüğümüz gibi, Firavun ve benzeri önde gelen inkarcılar "ilah" (Rab) oldukları iddiasındadırlar. İşte bu inkarcılar, Resulle karşılaştıklarında, onun kendi çıkarları için insanları kendisine tabi kılmaya çalıştığını zannederler. Onların gözünde Resul, kendi düzenlerini yıkmaya çalışan bir "rakip"tir.

## Delilik iftirası

Önde gelen inkarcıların sıkça kullandıkları iftira yöntemlerinden biri de, Resulü ve bazen de onunla birlikte inananları "delilik"le suçlamalarıdır. Bu suçlama, neredeyse tüm Resullere yöneltilmiştir. Kuran'da, sık sık bu konuya dikkat çekilmektedir. Örneğin Hz. Nuh'a "kendisinde delilik bulunan bir adam" dendiği ayetlerde şöyle haber verilmektedir:

**"O, kendisinde delilik bulunan bir adamdan başkası değildir, onu belli bir süre gözetleyin." (Müminun Suresi, 25)**

**"Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanlamıştı. Böylece kulumuz (Nuh'u) yalanladılar ve 'delidir ' dediler. O baskı altına alınıp engellenmişti." (Kamer Suresi, 9)**

Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (sav)'e de aynı iftira atılmıştır. Ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

**"Onlar: "Ey kendisine kitap indirilen (Muhammed). Gerçekten sen cinlenmiş (bir deli)sin," dediler."Eğer doğruyu söylüyor isen, bizlere melekleri getirmeli değil miydin?" (Hicr Suresi, 6-7)**

**"Onlar, yine de o sözü (Kuran'ı) gereği gibi düşünmediler mi, yoksa onlara, geçmişteki atalarına gelmeyen bir şey mi geldi? Ya da kendi elçilerini tanımadılar mı ki, şimdi onu inkar ediyorlar?**

**Yahut: "Onda bir delilik var" mı diyorlar? Hayır, o, onlara hak ile gelmiş bulunmaktadır ve onların çoğu hakkı çirkin karşılıyorlar." (Müminun Suresi, 68-70)**

Aynı suçlama, Hz. Musa'ya karşı da yöneltilmiştir:

**"(Firavun) Dedi ki: "Şüphesiz size gönderilmiş bulunan elçiniz, gerçekten bir delidir." (Şuara Suresi, 27)**

Allah, genel olarak tüm kavimlerin elçilerine bu tür bir suçlamada bulunmaya eğilimli olduklarını da ayetlerde şöyle bildirir:

**"İnkâr edenler dediler ki: "Siz darmadağın olup dağıldığınızda, gerçekten sizin yeni bir yaratılışta bulunacağınızı size haber veren bir adamı gösterelim mi size? Allah'a karşı yalan mı düzüp uyduruyor, yoksa kendisinde bir delilik mi var?" Hayır, ahirete inanmayanlar, azapta ve uzak bir sapıklık içindedirler." (Sebe Suresi, 7-8)**

**"Onlar için öğüt alıp-düşünmek nerede? Onlara, açıklayan bir elçi gelmişti. Sonra, ondan yüz çevirdiler ve dediler ki: "(Bu,) Öğretilmiştir, bir delidir." (Duhan Suresi, 13-14)**

İnkarcıların önde gelenlerinin Resullere karşı sürekli olarak böyle iftiralarda bulunmalarının en önemli nedeni, kuşkusuz Resulleri karalamak istemeleridir. Ancak bunun yanı sıra, böyle bir suçlamayı seçmelerinin ikinci bir nedeni daha vardır: Önde gelen inkarcılar, Resulün nasıl olup da tüm bir kavme karşı açıkça meydan okuyabildiğini bir türlü anlayamazlar. Resulün kendi hayatını tehlikeye atarak, çok büyük bir maddi güce sahip olan önde gelenlerle karşı karşıya gelmeyi göze almasını kavrayamazlar. Çünkü inkarcıların tek kıstası çıkardır; yalnızca kendi şahsi çıkarlarını gözetirler. Buna karşın, Resul tüm şahsi çıkarlarını dini tebliğ edebilmek için feda etmektedir. İnkarcıların gözünde bu, son derece "dünyevi çıkarlara ters düşecek" bir davranıştır, dolayısıyla bir tür deliliktir.

Oysa Resul çıkarlarından vazgeçerken, Allah'ın rızasını, rahmetini ve cennetini kazanmaktadır ki, bunların değeri hiçbir şeyle ölçülemez. Ancak inkarcılar kuşkusuz bunu kavrayabilecek akla sahip değildirler.

## Büyücülük iftirası

Kuran ayetleri bize göstermektedir ki, önde gelen inkarcıların geleneksel bir karakter özelliği daha vardır: Bu kişiler, Resulün nasıl olup da bazı kimseleri ikna edebildiğini bir türlü anlayamazlar. Çünkü kavmin büyük bölümü Resule karşı

çıksa da, bazı kimseler -ki bunlar müminlerdir- Resulün bildirdiği gerçekleri kavramış ve ona bağlanmışlardır. İman edenler, Resulün Allah'ın elçisi olduğunun, O'nun hükmüyle hükmettiğinin bilincindedirler ve bu yüzden de ona karşı büyük bir sadakat, saygı ve sevgi ile bağlıdırlar.

Bu önde gelen inkarcılar için anlaşılması zor bir durumdur. Onların bakış açısına göre, Resulün anlattıkları "eskilerin uydurma masallarından" (Müminun Suresi, 83) başka bir şey değildir. Oysa "masal" saydıkları bu gerçeklere müminler büyük bir bağlılıkla bağlanmaktadırlar. Bu durumu anlayamayan önde gelen inkarcılar, Resulün sahip olduğu bu ikna yeteneğini, onu büyücülükle itham ederek açıklamaya çalışırlar. Sık sık kullandıkları bu iddiaya göre, Resul etrafındakilerin beynini yıkamakta, onları büyülemektedir.

Kuran'da inkar edenlerin bu iftirası şöyle vurgulanır:

**"İçlerinden bir adama: 'İnsanları uyar ve iman edenlere, muhakkak kendileri için Rableri Katında 'gerçek bir makam' olduğunu müjde ver' diye vahyetmemiz, insanlara şaşırtıcı mı geldi? İnkâr edenler: 'Gerçekten bu, açıkça bir büyücüdür' dediler." (Yunus Suresi, 2)**

**"İçlerinden kendilerine bir uyarıcının gelmesine şaştılar. Kafirler dedi ki: 'Bu, yalan söyleyen bir büyücüdür. İlahları bir tek ilah mı yaptı? Doğrusu bu, şaşırtıcı bir şey'." (Sad Suresi, 4-5)**

Aynı suçlama Hz. Musa'ya karşı da yapılmıştır. Bunu haber veren ayetler şöyledir:

**"Musa (olayın)da da (düşündürücü ayetler vardır). Hani Biz onu açık bir delille Firavun'a göndermiştik; Fakat o, 'bütün kişisel ve askeri gücüyle' yüz çevirdi ve: "(Bu,) Ya bir büyücü veya bir delidir" dedi." (Zariyat Suresi, 38-39)**

**"Firavun kavminin önde gelenleri dediler ki: 'Bu gerçekten bilgin bir büyücüdür'." (Araf Suresi, 109)**

**"Andolsun, Biz Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık bir delille gönderdik; Firavun'a, Haman'a ve Karun'a. Ama onlar: (Bu,) Yalan söyleyen bir büyücüdür" dediler." (Mümin Suresi, 23-24)**

Kuran'da bu "büyücülük" suçlamasının inkarcılar arasında neredeyse gelenekselleşmiş olduğu da şöyle bildirilmektedir:

**"İşte böyle; onlardan öncekiler de bir elçi gelmeyiversin, mutlaka: 'Büyücü ve cinlenmiş' demişlerdir. Onlar bunu (tarih boyunca) birbirlerine**

**vasiyet mi ettiler? Hayır; onlar, 'azgın ve taşkın (tağiy)' bir kavimdirler." (Zariyat Suresi, 52-53)**

## Yalancılık iftirası

Tüm bu üstteki iftiralara paralel olarak, Kuran'da dikkat çekilen bir başka iftira da, önde gelenlerin Resulü "yalancılık"la suçlamalarıdır.

Önde gelenlerin en büyük endişesi, Resulün anlattığı gerçeklerin kabul görmesi, teklif ettiği ahlak sisteminin kavim tarafından benimsenmesidir. Bu durumda kendi batıl (boş, temelsiz, sahte, yalana dayalı) sistemleri çökecek ve kendi güç ve iktidarları da yıkılacaktır.

Üstte saydığımız iftiralar da (Resulü çıkar peşinde koşmakla suçlamak, delilik ve büyücülük iftiraları), aslında Resulü yalanlamaya yöneliktir. Yapmak istedikleri, Resulün Allah'ın elçisi olduğunu ve dolayısıyla tüm bildirdiklerinin de gerçeğin ta kendisi olduğunu gizlemektir. Aksi halde, hiç kimse "ben Allah'ın elçisine karşı geliyorum" diyerek Resule açıktan düşmanlık yapamaz.

Kuran'da, Resullere yapılan "yalancılık" suçlamalarına da şöyle dikkat çekilmektedir:

**"Kavmin önde gelenlerinden inkar edenler dediler ki gerçekte biz seni akli bir yetersizlik içinde görüyoruz. Ve doğrusu biz senin yalancılardan olduğunu da sanıyoruz." (Araf Suresi, 66)**

**"Kavimden ileri gelen inkarcılar biz seni yalnızca bizim gibi bir beşerden başkası görmüyoruz; sana, sığ görüşlü olan en aşağılıklarımızdan başkasının uyduğunu görmüyoruz ve Ve sizin bize bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Aksine biz sizi yalancılar sanıyoruz dedi." (Hud Suresi, 27)**

**"Semud (kavmi) de uyarıları yalanladı. Dediler ki: "Bizden biri olan bir beşere mi uyacağız? Bu durumda gerçekten biz bir sapıklık (delalet) ve çılgınlık içinde kalmış oluruz. Zikr (vahy) içimizden ona mı bırakıldı? Hayır, o çok yalan söyleyen, kendini beğenmiş bir şımarıktır'." (Kamer Suresi, 23-25)**

Resule ve onunla birlikte iman edenlere karşı kullanılan yöntemler yalnızca bunlarla sınırlı değildir. İnkar edenler, Kuran'da haber verilen, "Andolsun, senden önce geçmiş topluluklara da elçiler gönderdik. Onlara herhangi bir elçi gelmeye görsün, mutlaka onunla alay ederlerdi." (Hicr Suresi, 10-11) hükmü gereği müminlerle alay etmeye, kendi akıllarınca onları küçük düşürmeye çalışırlar. Bunun yanında, Resulü ve iman edenleri "sapkınlık"la, hatta "ahlaksızlık"la suçlarlar. Hz. Yusuf ve Hz. Meryem inkar edenlerin bu "ahlaksızlık" iftirasıyla karşılaşmıştır.

Ancak kuşkusuz tüm bu iftiralar ne Resulü ne de onunla birlikte iman edenleri asla yıldıramaz. Çünkü iman edenlerin asıl hedefi Allah'ın rızasını, rahmetini ve cennetini kazanmaktır. Bu nedenle de önlerine çıkan engeller samimi iman

edenleri hiçbir şekilde yıldırmaz veya gevşekliğe sürüklemez. Zaten Allah ayetlerinde iman edenlere ne gibi zorluklarla karşılaşabileceklerini bildirmiştir.

Kuran'daki, "Andolsun, mallarınızla ve canlarınızla imtihan edileceksiniz ve sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve şirk koşmakta olanlardan elbette çok eziyet verici (sözler) işiteceksiniz. Eğer sabreder ve sakınırsanız (bu) emirlere olan azimdendir" (Al-i İmran Suresi, 186) ayeti gereği, mümin bilir ki, inkar edenler kendisine karşı her türlü "eziyet verici" sözü söyleyeceklerdir. Ama Resul ve yanındaki iman edenler, Kuran'da müminler için bildirilen, "...Allah yolunda cehd eden ve kınayıcının kınamasından korkmayan..." (Maide Suresi, 54) vasfına uygun olarak, bu iftira ve karalamalara aldırmazlar.

Kuşkusuz inkarcı önde gelenler de bir süre sonra bu durumu fark edecek, Resule ve müminlere attıkları iftiraların bekledikleri sonucu oluşturmadığını göreceklerdir. Bu durumda önde gelenlerin klasik tavrı, daha "etkili" yöntemlere başvurmaktır: Resulü "baskı altına almaya" karar verirler.

## Resule Yöneltilen Fiili Saldırılar

Resul Allah'ın dinini insanlara anlattıkça, kavmin önde gelenlerinden aldığı tepkinin şiddeti de gittikçe artar. Önde gelenler, Resulün liderliğindeki hak dinin önü alınamaz bir biçimde büyüdüğünü ve kullandıkları iftira ve benzeri yıpratma yöntemlerinin işe yaramadığını gördüklerinde tuzak kurmak gibi kendilerince daha "etkili" yöntemlere başvurmaya karar verirler.

Kuran'da, Resule hazırlanan bir "tuzak" bildirilirken şöyle haber verilmektedir:

**"Hani o inkar edenler, seni tutuklamak ya da öldürmek veya sürgün etmek amacıyla, tuzak kuruyorlardı. Onlar bu tuzağı tasarlıyorlarken, Allah da bir düzen (bir karşılık) kuruyordu. Allah, düzen kurucuların (tuzaklarına karşılık verenlerin) hayırlısıdır." (Enfal Suresi, 30)**

Buna göre, inkarcıların hedefi, Resulü tutuklayabilmek, öldürmek ya da sürgün etmektir. Ayette geçen "tuzak" kelimesi de dikkat çekicidir: İnkar edenler Resule açıktan açığa müdahale etmek yerine, "tuzak" yani komplo kurarak onu durdurmak isterler. Bu komplo, Resulün tutuklanmasına, öldürülmesine ya da sürülmesine neden olabilecek bir komplodur.

Ancak yine ayette bildirildiği üzere, inkar edenler Resule bu şekilde asla zarar veremezler. Resulü Allah görevlendirmiştir ve görevini tamamlayana kadar da Allah onu koruyacaktır. Ve asıl hüsrana uğrayanlar, ayette bildirildiği gibi, Resule tuzak kuranlar olacaktır.

Kuran'da daha pek çok ayette Resullere karşı girişilen fiili saldırılardan söz edilir. Hemen hemen tüm Resuller, önde gelenler tarafından ölümle, hapis ya da işkence ile tehdit edilmişler ve çoğu kez de bunlar tehditle kalmamış, fiili saldırıya dönüşmüştür.

## Resulleri sürgün etmeye çalışmaları

Allah'ın Kuran'da bildirdiğine göre, inkar edenlerin Resulleri etkisiz hale getirmek için kurdukları düzenlerden biri de onları sürgün etmektir. İnkar edenler Resulü ve beraberindeki müminleri bulundukları ortamdan, yaşadıkları yerden sürüp çıkarınca dağılmalarını sağlayabileceklerini, güçten düşürüp yok edebileceklerini sanırlar. Onlardan bu yöntemle kurtulacaklarını hesaplayan inkarcıların, peygamberleri ve yanlarında bulunan müminleri sürgün etmeleri ya da buna teşebbüs etmeleri pek çok ayette haber verilir. Sapkın kavimlerinin içinde temiz ve iffetli yaşamak istedikleri için yurtlarından sürülmek istenen Hz. Lut ve ailesi ayetlerde örnek verilen Müslümanlardan yalnızca bir tanesidir. Hz. Lut'un tebliğine karşılık kavminin verdiği alaycı cevap Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

**Kavminin cevabı: "Lut ailesini şehrinizden sürüp çıkarın. Temiz kalmak isteyen insanlarmış" demekten başka olmadı. (Neml Suresi, 56)**

Hz. Lut kavmine ahlaksızlığa yaklaşmamalarını, Allah'ın sınırlarını aşmamayı, ahlaksızlığı, çirkin utanmazlıkları terk etmeyi öğütlemiştir. Azgın Lut kavmi bu nedenle Hz. Lut'u ve ailesini şehirlerinden çıkarmak istemiştir. Ancak, Allah'ın emriyle Hz. Lut'un yaşadığı şehri terk etmesinin hemen ardından Allah o şehri yerle bir etmiş, altını üstüne çevirmiş, bu değerli insana ve diğer müminlere inkarcıların kurdukları düzeni geri püskürtmüştür. Bu gerçek ayetlerde şöyle bildirilmektedir:

**Böylece emrimiz geldiği zaman, üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş, istif edilmiş taşlar yağdırdık. Rabbinin Katında 'belli bir biçime sokulmuş, damgalanmış' olarak. Bunlar zalimlerden uzak değildir. (Hud Suresi, 82-83)**

Allah'ın varlığını ve birliğini tebliğ ettiği, Kuran'a davet ettiği ve kötülükten menettiği için Peygamber Efendimiz ve O'na uyan müminler de kendi kavimleri tarafından yurtlarını terk etmeye yani hicrete mecbur bırakılmışlardır.

Allah, Resullerini yurtlarından sürüp çıkaranların akibetlerinin yıkım olduğunu bir ayetinde şöyle haber vermektedir:

**Seni sürüp-çıkaran memleketinden kuvvet bakımından daha üstün nice memleketler vardı ki, Biz onları yıkıma uğrattık da kendileri için hiçbir yardımcı yoktu. (Muhammed Suresi, 13)**

Bu, Allah'ın her devirde süregelen bir kanunudur. İnsanları, dinlerinden dolayı yurtlarından sürenlerin kendilerinin de orada fazla barınmaları mümkün değildir. Zira inkar edenlerin müminlerin aleyhinde kurdukları bütün tuzak girişimleri her dönem bozulmuştur. Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) de terk etmek zorunda bırakıldığı Mekke'ye daha sonra beraberindeki binlerce müminle

birlikte geri dönmüş ve inkar edenlere karşı mutlak bir üstünlük sağlamıştır. Mekke'den kendilerini sürgün edenlerin beklentilerinin aksine ayrılıp dağılmamışlardır. Tam tersine daha çok güçlenip kaynaşmışlar ve Allah'ın izniyle inkarcılara galip gelmişlerdir. Bu da müminler aleyhine kurulan hiçbir ittifakın başarılı olamayacağını göstermesi açısından çok önemlidir.

## Tutuklamak ve hapse atmak istemeleri

Resulleri Allah'ın yolundan alıkoymak, onları yıldırmak ve etkisiz hale getirebilmek için inkarcıların önde gelenleri tarafından uygulanan sindirme metodlarından biri de onları tutuklamak ve hapsetmektir. Gerçekte, inkar edenlerin ileri gelenleri, Resulleri ve diğer iman edenleri tamamen ortadan kaldırmak, yok etmek isterler. Çünkü varlığından en çok rahatsızlık ve tedirginlik duydukları kimseler onlardır. Bu nedenle her ne pahasına olursa olsun gayrı meşru çıkar ve düzenlerini korumak ve devam ettirebilmek için Resulleri etkisiz hale getirmeye çalışırlar.

Örneğin Firavun kendisinden çekindiği Hz. Musa'yı, kendisine tabi olmadığı takdirde hapse atmakla tehdit etmiştir. Çünkü onu kontrol altında tutmanın en iyi yolunun hapsetmek olduğunu düşünmüştür. Firavun'un bu tehdidi ayette şöyle haber verilmektedir:

**(Firavun) dedi ki: "Andolsun, benim dışımda bir ilah edinecek olursan, seni mutlaka hapse atacağım." (Şuara Suresi, 29)**

İslam tarihi incelendiğinde, Allah yolunda mücadele eden insanların sürekli olarak inkar edenlerin baskısına, zulmüne ve engellemelerine maruz kaldıkları görülür. Peygamberlerin izinden giden samimi müminler de onların başına gelen zorluk ve sıkıntıların benzerleriyle denenmişlerdir. Hayatlarını Allah'ın rızasını aramaya adamış müminleri, inkar edenler sürekli olarak kendi çarpık yaşam biçimleri için tehdit olarak görmüşlerdir. İnkarcıların önde gelenlerinin sürekli gözetim ve takibi altında olmak, onlar tarafından hapsedilmek tarih boyunca Allah yolunda mücadele eden insanların karşılaştıkları olaylardır.

Ancak unutulmamalıdır ki, dışarıdan bakıldığında son derece sıkıntılı ve eziyetli görünen bu tür durumlar, Allah'a tam bir teslimiyetle teslim olmuş, yalnızca O'na dayanıp güvenen müminler için manevi bir eğitim ortamıdır. Allah'ın rızasını, rahmetini ve cennetini uman müminler için bu tür zorluklar gerçekte bir sevinç ve ferahlık kaynağı, bir arınma vesilesidir. Allah'a daha fazla yakınlaşma ve O'nun ayetlerine şahit olma ve müminler üzerindeki yakın takibini izleme fırsatıdır.

Nitekim iman edenlerin cesareti ayetlerde şu şekilde belirtilmiştir:

**"... De ki: "Ortak koştuklarınızı çağırın, sonra bir düzen (tuzak) kurun da bana göz bile açtırmayın. Hiç şüphesiz, benim velim Kitabı indiren Allah'tır ve O salihlerin koruyuculuğunu (veliliğini) yapıyor." (Araf Suresi, 195-196)**

## Baskı uygulamaları, sindirme ve korkutma çabaları

Allah müminlerin sabır, tevekkül, bağlılık ve kararlılıklarını denemek, onların manevi makam ve ecirlerini artırmak için belli zamanlarda onları çeşitli şekillerde imtihan edebilir. Bunun örneklerinden biri ayette şöyle haber verilmektedir:

**Hatırlayın; hani sizler sayıca azdınız ve yeryüzünde zayıf bırakılmıştınız, insanların sizi kapıp-yakalamasından korkuyordunuz. İşte O, sizi (yerleşik kılıp) barındırandı, sizi yardımıyla destekledi ve size temiz şeylerden rızıklar verdi. Ki şükredesiniz. (Enfal Suresi, 26)**

Ne kadar zayıf bırakılmış görünseler de Allah'ın rahmeti ve yardımı her zaman müminlerle birliktedir. Başka ayetlerde de Allah'ın müminleri desteklemek için gönderdiği ordulardan şöyle bahsedilir:

**Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani size ordular gelmişti; böylece Biz de onların üzerine, bir rüzgar ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah, yaptıklarınızı görendir. Hani onlar, size hem üstünüzden, hem alt tarafınızdan gelmişlerdi; gözler kaymış, yürekler hançereye gelip dayanmıştı ve siz Allah hakkında (birtakım) zanlarda bulunuyordunuz. İşte orada, iman edenler sınanmış ve şiddetli bir sarsıntıyla sarsıntıya uğratılmışlardı. (Ahzab Suresi, 9-11)**

Tarihin her döneminde inkar edenler çeşitli düzenlerle iman edenler üzerine korku salmaya, onları yıldırmaya çalışmışlardır. En yoğun olarak da saldırılarını Resullere yöneltmişlerdir. Fakat müminler bütün gücün Allah'a ait olduğunu bildiklerinden, inkar edenlerin bu saldırılarından dolayı bir yılgınlığa ya da ümitsizliğe düşmemişlerdir.

Müminler bu tür zorluk anlarıyla karşılaştıklarında, bunların Allah ve Resulünün önceden haber verdiği olaylar olduğunu bildiklerinden vakar ve tevekküllerinden bir şey kaybetmemişler, aksine imanları artmıştır.

Müminlerin bu kararlı tavırları bir ayette şöyle tarif edilir:

**Müminler (düşman) birliklerini gördükleri zaman ise (korkuya kapılmadan) dediler ki: "Bu, Allah'ın ve Resûlü'nün bize vadettiği şeydir; Allah ve Resûlü doğru söylemiştir." Ve (bu,) yalnızca onların imanlarını ve teslimiyetlerini arttırdı. (Ahzab Suresi, 22)**

## Öldürmeye kalkışmaları

İnkar edenlerin Resullere yönelttiği en zalimce baskı yöntemlerinden biri de dünyanın en üstün ve en güzel ahlaklı insanlarını öldürmeye çalışmaktır. İnkar edenlerin önde gelenleri hemen her devirde bu yola başvurmuşlardır. Resulü ve onunla birlikte Allah'a iman etmiş kimseleri yollarından döndürmek için içlerinden bir kısmını öldürmüş ya da öldürmeye teşebbüs etmişlerdir. Özellikle Resulleri öldürerek, Allah'ın dinini yok edebileceklerini, diğer iman edenleri de bu şekilde dinlerinden döndürebileceklerini sanmışlardır. Kavminin Hz. Şuayb'ı taşa tutup öldürme arzusu, inkar edenlerin Allah yolunda olan kimselere karşı beslediği büyük kin ve düşmanlığın çarpıcı bir örneğidir. Ayette şöyle buyrulmaktadır:

**"Ey Şuayb" dediler. "Senin söylediklerinin çoğunu biz 'kavrayıp anlamıyoruz'. Doğrusu biz seni içimizde zayıf biri görüyoruz. Eğer yakın-çevren olmasaydı, gerçekten seni taşa tutar-öldürürdük. Sen bize karşı güçlü ve üstün değilsin." (Hud Suresi, 91)**

Firavun ve yakın çevresi de Hz. Musa'yı öldürmek için planlar kurmaktayken Hz. Musa Allah'ın yardımıyla onların bu tuzaklarından haberdar olmuş ve kurtulmuştur:

**Şehrin öbür yakasından bir adam koşarak gelip dedi ki: "Ey Musa, önde gelenler, seni öldürmek konusunda aralarında görüşmektedirler, artık sen çık git; gerçekten ben sana öğüt verenlerdenim." (Kasas Suresi, 20)**

İnkarcıların Resulleri etkisiz hale getirebilmek için başvurdukları kaçırma ve bir yerde yalnız hapsetme ile öldürme gibi yöntemleri de vardır. Örneğin daha önce de bahsettiğimiz gibi Hz. Yusuf, kardeşleri tarafından kuyuya bırakılarak çevre şartları, açlık veya susuzluktan ölmeye terk edilmiştir.

Hz. İbrahim'in kavmi ise, onların putlarını kıran ve aşağılayan bu kutlu peygamberi ateşe atacak kadar azgınlık göstermişlerdir. Ancak Allah elçisini bu ümitsiz gibi görünen durumdan mucizevi bir biçimde kurtarmıştır. Ayette Hz. İbrahim'le ilgili olarak şöyle haber verilmektedir:

**Bunun üzerine kavminin (İbrahim'e) cevabı yalnızca: "Onu öldürün ya da yakın" demek oldu. Böylece Allah onu ateşten kurtardı. Şüphesiz bunda, iman eden bir kavim için ayetler vardır. (Ankebut Suresi, 24)**

Yukarıdaki ayette de bildirildiği gibi, inkarcıların Hz. İbrahim'i "yakma" çabaları boşa çıkmış ve Allah onu kurtarmıştır. Çünkü Resuller, "...Allah seni insanlardan koruyacaktır..." (Maide Suresi, 67) hükmüyle Allah'ın koruması altındadırlar. İnkar edenler, Allah'ın dilemesi dışında, ne müminlere ne de Resule hiçbir zarar veremezler.

## İnkarcıların Resullere Kurduğu Tuzaklar Baştan Bozulmuş Olarak Kurulur

İnkar edenler birtakım fiziksel tedbirler alarak, kendilerince Resullerin tebliğini durdurabileceklerini sanmışlardır. Çünkü Allah'ın herşeyi kaderde tespit etmiş olduğunu, her zaman müminlerin yardımcısı olduğunu akledememişlerdir. Resullerin mücadelesini engellemek amacıyla çeşitli yollara başvurmuşlardır, ne var ki bu tuzakları kurarken daha en başından bozulacak ve kendi aleyhlerine dönecek bir biçimde kurmuşlardır. Ne kadar kapsamlı ve zekice tasarlanmış olursa olsun inkarcıların tuzakları kesinlikle bozulmaya mahkumdur. Çünkü bu, Allah'ın Kuran'da haber verdiği bir vaaddir.

İnkar edenlerin kurduğu tuzakların ve hileli düzenlerin boşa çıkacağı ve kendi aleyhlerine döneceğinin haber verildiği Kuran ayetlerinden bazıları şunlardır:

**...Gerçekten Allah, kâfirlerin hileli-düzenlerini boşa çıkarıcıdır. (Enfal Suresi, 18)**

**... Ancak kafirlerin hileli-düzeni boşa çıkmakta olandan başkası değildir. (Mümin Suresi, 25)**

**Onlar hileli bir düzen kurdu. Biz de (onların hilesine karşı) onların farkında olmadığı bir düzen kurduk. Artık sen, onların kurdukları hileli-düzenin uğradığı sona bir bak; Biz, onları ve kavimlerini topluca yerle bir ettik. (Neml Suresi, 50-51)**

**Yoksa hileli-bir düzen mi kurmak istiyorlar? Fakat (asıl) 'o inkâr edenler hileli-düzene düşecek olanlardır. (Tur Suresi, 42)**

**... Ancak onlara bir uyarıcı-korkutucu geldiğinde (bu,) nefretlerinden başkasını artırmadı. Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp-kuşatmaz. Artık onlar öncekilerin sünnetinden başkasını mı gözlemektedirler? Sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın. (Fatır Suresi, 42-43)**

Resuller aleyhinde inkar edenler tarafından hazırlanan ve şer gibi gözüken her türlü hile, tuzak, düzen, iftira ve komplo kesinlikle çok büyük bir hayra dönüşür. Çünkü Allah'tan ayrı bir güç yoktur. Her tuzağı Allah yaratır. Allah kaderde, inkarcıların müminlere karşı kurdukları tuzakları, mutlaka bozulacak ve müminlerin faydasına, inkarcıların ise zararına olacak biçimde planlamıştır. Müslümanlara karşı tuzak hazırlayan kişi bunu kendi aklıyla yaptığını zanneder. Halbuki bu kişi de Allah'a boyun eğmiştir. En ufak bir değişiklik olmaksızın aynısıyla Allah’ın emrettiği tuzağı kurar, mümin de yine Allah’ın emrettiği şekilde hiçbir değişiklik olmaksızın tuzağın bozulmasına şahit olur. İnkar edenlerin kurdukları tuzağın kendilerine zarar vereceği Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

**Onlardan öncekiler de hileli-düzenler kurmuşlardı; fakat düzen kuruculuğun (tedbirlerin, karşılık vermelerin) tümü Allah'a aittir. Her bir nefsin ne kazandığını O bilir. Bu yurdun sonu kimindir, inkâr edenler pek yakında bileceklerdir. (Rad Suresi, 42)**

**Böylece Biz, her ülkenin önde gelenlerini -orada hileli- düzenler kursunlar diye -oranın suçlu- günahkarları kıldık. Oysa onlar, hileli-düzeni**

**ancak kendilerine kurarlar da bunun şuuruna varmazlar. (Enam Suresi, 123)**

Kuran'da inkar edenlerin kurdukları tuzağın, büyüklüğü ve şiddeti ne olursa olsun Allah'ın kurduğu düzenin karşısında bir sonuca varamayacağı belirtilir. Resullere karşı kurulan hileli düzenler, dışarıdan zahir gözle bakanlar için onların güç duruma düştükleri olaylar gibi görünebilir. Ancak Allah'ın tuzak kuranlar için hazırlanmış bir düzeni vardır ve Allah elçilere olan vaadini kesinlikle yerine getirir. Bu, Allah'ın değişmez bir kanunudur. Bu kanun birçok Kuran ayetinde haber verilmiştir. Bunlardan bazıları şöyledir:

**Andolsun, (peygamber olarak) gönderilen kullarımıza (şu) sözümüz geçmiştir: Gerçekten onlar, muhakkak nusret (yardım ve zafer) bulacaklardır. Ve hiç şüphesiz; Bizim ordularımız, üstün gelecek olanlar onlardır. (Saffat Suresi, 171-173)**

**Andolsun, Biz Musa'ya ve Harun'a lütufta bulunduk. Onları ve kavimlerini o büyük üzüntüden kurtardık. Onlara yardım ettik, böylece üstün gelenler oldular. (Saffat Suresi, 114-116)**

**Allah, yazmıştır: "Andolsun, ben galip geleceğim ve elçilerim de." Gerçekten Allah, en büyük kuvvet sahibidir, güçlü ve üstün olandır. (Mücadele Suresi, 21)**

**Kim Allah'ı, Resulünü ve iman edenleri dost (veli) edinirse, hiç şüphe yok, galip gelecek olanlar, Allah'ın taraftarlarıdır. (Maide Suresi, 56)**

Resullerin hayatı inkar edenlerin tuzaklarına karşı kazanılan galibiyet örnekleriyle doludur. Örneğin; Firavun bütün erkek çocukları öldürmüş, caydırıcı tedbirler almış, inananlara eziyet etmiş, ancak Hz. Musa'yı engelleyememiştir.

Kavmi, Hz. İbrahim'e tuzak kurarak ateşe atmış, fakat Allah ateşi esenlik kılarak onu kurtarmıştır.

Hz. Yusuf'u kardeşleri kuyuya atarak yok etmek istemişler ancak Allah bütün tuzaklarını tersine çevirerek Hz. Yusuf'u oradan kurtarıp hazinelerin başına getirmiştir.

Hz. İsa'ya da tuzak kurulmuş, onu öldürmek isterlerken de Allah Hz. İsa'yı göğe yükseltmiş, yine hiç ummadıkları bir şekilde inkarcıların tuzaklarını bozmuştur. Allah dilediğini dilediği şekilde yaratan ve Resullerini mutlaka galip getirendir.

## Allah Tüm Tuzaklardan Haberdardır

Allah’ın gücünün farkında olmayan inkarcılar Resullerin aleyhinde tasarladıkları tuzakları aralarında gizli gizli görüşürlerken bunlardan kimsenin

haberi olmadığını düşünürler. Kapalı kapılar ardında olmanın da getirdiği rahatlıkla zalimce ve adaletsiz kararlar alırlar. İnkarcıların, bu planları yaparken kendilerini kimsenin görmediğini düşünmeleri aslında çok büyük bir yanılgıdır. Çünkü gizlinin gizlisini bilen Allah, bu planlardan en ince ayrıntısına kadar haberi olandır. Allah her yerdedir. Her sözü duyar, herşeyi eksiksiz görür. Allah bu çok önemli gerçeği bir ayetinde şöyle bildirmiştir:

**Allah'ın göklerde ve yerde olanların tümünü gerçekten bilmekte olduğunu görmüyor musun? (Kendi aralarında gizli toplantılar düzenleyip) Fısıldaşmakta olan üç kişiden dördüncüleri mutlaka O'dur; beşin altıncısı da mutlaka O'dur. Bundan az veya çok olsun, her nerede olsalar mutlaka O, kendileriyle beraberdir. Sonra yaptıklarını kıyamet günü kendilerine haber verecektir. Şüphesiz Allah, herşeyi bilendir. (Mücadele Suresi, 7)**

Kötülükleri örgütleyen, iyilerin aleyhinde planlar yapan, güçlerini birleştiren inkarcıların, kötülüklerini gizleme çabalarının ne kadar boş ve faydasız olduğu Kuran'da pek çok ayette haber verilmiştir:

**Onlar, insanlardan gizlerler de Allah'tan gizlemezler. Oysa O, kendileri, sözden (plan olarak) hoşnut olmayacağı şeyi 'geceleri düzenleyip kurarlarken,' onlarla beraberdir. Allah, yaptıklarını kuşatandır. (Nisa Suresi, 108)**

**Sizden sözü saklı tutan da, onu açığa vuran da, geceleyin gizlenen de ve gündüzün ortaklıkta gezen de (O'nun Katında bilme bakımından) birdir. (Rad Suresi, 10)**

**(Ey Muhammed,) Allah'ı sakın zulmedenlerin yapmakta olduklarından habersiz sanma, onları yalnızca gözlerin dehşetle belireceği bir güne ertelemektedir. (İbrahim Suresi, 42)**

Hileli düzenleri kuranlar yaptıklarının karşılığını bazen hemen görmedikleri için büyük bir aldanışa kapılırlar. Allah’ın elçisinin tüm uyarılarına rağmen öğüt almayarak yaptıkları kötülüklere hız kesmeden devam ederler. Halbuki Allah onların zarar vermek amacıyla kurduğu her plandan haberdardır. Sadece onlara belli bir süre vermektedir. İşte Rabbimizin bu vaadini bilen müminler de tevekkül ve sabırla zalimleri bekleyen sonu gözlerler. Ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

**Ben, onlara süre tanıyorum. Elbette benim düzenim (cezalandırmam) sapasağlamdır. (Kalem Suresi, 45)**

**Doğrusu onlar, hileli bir düzen planlayıp kuruyorlar; Ben de bir düzen kurup hazırlıyorum. Sen kafirlere bir mühlet ver, az bir süre tanı. (Tarık Suresi, 15-17)**
**İnkar edenler, kaçıp-kurtulduklarını sanmasınlar; gerçek şu ki, onlar (Bizi) aciz bırakamazlar. (Enfal Suresi, 59)**

**Gemiyi yapıyordu. Kavminin ileri gelenleri kendisine her uğradığında O'nunla alay ediyordu. O: "Eğer bizimle alay ederseniz, alay ettiğiniz gibi biz de sizlerle alay edeceğiz" dedi. "Artık, ilerde bileceksiniz. Aşağılatıcı azab kime gelecek ve sürekli azab kimin üstüne çökecek." (Hud Suresi, 38-39)**

**Andolsun, senden önceki elçilerle de alay edildi, bunun üzerine Ben de o inkara sapanlara bir süre tanıdım, sonra onları (kıskıvrak) yakalayıverdim. İşte nasıldı sonuçlandırma? (Rad Suresi, 32)**

Allah'ın Kuran'da kesin olarak vaat ettiği gibi müminlere kurulan tüm tuzaklar bozulmaya mahkumdur. Allah'ın bu gerçeği müjdelediği ayetlerden bazıları şöyledir:

**Ona bir düzen (tuzak) kurmak istediler, fakat Biz onları daha çok hüsrana uğrayanlar kıldık. (Enbiya Suresi, 70)**

**Kim izzeti istiyorsa, artık bütün izzet Allah'ındır. Güzel söz O'na yükselir, salih amel de onu yükseltir. Kötülükleri tasarlayıp düzenleyenler ise; onlar için şiddetli bir azap vardır. Onların tasarladıkları 'boşa çıkıp bozulur'. (Fatır Suresi, 10)**

**Yoksa hileli-bir düzen mi kurmak istiyorlar? Fakat (asıl) o inkar edenler hileli-düzene düşecek olanlardır. (Tur Suresi, 42)**

## RESULÜN VE MÜMİNLERİN SALDIRILARA KARŞI TAVIRLARI

Kuşkusuz Resule ve müminlere karşı yapılan saldırılar, iman etmeyen insanları yıldırıp korkutacak kadar ciddi saldırılardır. Örneğin Firavun, önce kendi tarafında olup da, Hz. Musa'nın gösterdiği mucizeler sonucunda Hz. Musa'ya iman eden kişileri şöyle tehdit etmiştir:

**(Firavun) Dedi ki: "Ben size izin vermeden önce O'na inandınız öyle mi? Şüphesiz o, size büyüyü öğreten büyüğünüzdür. O halde ben de sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çapraz olarak keseceğim ve sizi hurma dallarında**

**sallandıracağım. Siz de elbette, hangimizin azabı daha şiddetliymiş ve daha sürekliymiş öğrenmiş olacaksınız." (Taha Suresi, 71)**

Elbette bu, çoğu insan için oldukça caydırıcı bir tehdittir. Ancak iman eden bu kişiler, Firavun'un bu tehdidinden kesinlikle etkilenmemişlerdir. Bu durum ayetlerde şöyle haber verilmektedir:

**"Dediler ki: "Bize gelen apaçık delillere ve bizi yaratana seni asla 'tercih edip-seçmeyiz." Neyde hükmünü yürütebileceksen, durmaksızın hükmünü yürüt; sen, yalnızca bu dünya hayatında hükmünü yürütebilirsin. Gerçekten biz Rabbimize iman ettik; günahlarımızı ve sihir dolayısıyla bizi kendisine karşı zorlayarak-sürüklediğin (suçumuzu) bağışlasın. Allah, daha hayırlıdır ve daha süreklidir." (Taha Suresi, 72-73)**

Görüldüğü gibi müminler Allah'a olan tevekküllerinden dolayı, inkarcıların tehditlerine karşı son derece cesur, son derece güvenli bir tavır sergilemektedirler. Resullerin ve müminlerin bu özelliğini haber veren ayetlerden bazıları da şunlardır:

**"Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler) dediler ki: "Ey Şuayb, seni ve seninle birlikte iman edenleri ya ülkemizden sürüp-çıkaracağız veya mutlaka bizim dinimize geri döneceksiniz." (Şuayb:) "Biz istemesek de mi?" dedi. "Allah bizi ondan kurtardıktan sonra, bizim tekrar sizin dininize dönmemiz Allah'a karşı yalan yere iftira düzmemiz olur. Rabbimiz olan Allah'ın dilemesi dışında, ona geri dönmemiz bizim için olacak iş değildir. Rabbimiz, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a tevekkül ettik. 'Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında 'Sen hak ile hüküm ver,' Sen 'hüküm verenlerin' en hayırlısısın." (Araf Suresi, 88-89)**

**"Onlara Nuh'un haberini oku. Hani kavmine demişti ki: "Ey kavmim, benim makamım ve Allah'ın ayetleriyle hatırlatmalarım eğer size ağır geliyorsa ben, şüphesiz Allah'a tevekkül etmişim. Artık siz ortaklarınızla toplanıp yapacağınız işi karara bağlayın da işiniz size örtülü kalmasın (veya tasa konusu olmasın), sonra hakkımdaki hükmünüzü -bana süre tanımaksızın- verin." (Yunus Suresi, 71)**

Nitekim Kuran'da Resullere inkarcılara karşı son derece kararlı ve güvenli olmaları emredilmiştir. Ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

**"İman etmeyenlere de ki: "Yapabileceğinizi yapın; elbette biz de yapacağız." (Hud Suresi, 121)**

**Resulün inkarcılardan korkup-çekinmesi asla söz konusu olamaz. Çünkü Resuller Kuran'da haber verildiği üzere, "...Allah'ın Risaletini tebliğ edenler, O'ndan içleri titreyerek-korkanlar ve Allah'ın dışında hiç kimseden korkmayanlardır." (Ahzap Suresi, 39)**

Resulün ve müminlerin inkarcılara karşı bu denli kararlı ve cesur davranmalarının nedeni, olayların iç yüzünü ve sırrını kavrayabilmeleridir. Bu sır, hiçbir şeyin ve hiçbir kimsenin kendisine belirlenen kaderin dışına çıkamayacağı gerçeğidir. İnkar edenler kuşkusuz bu metafizik gerçekten habersizdirler ve müminlere dilediklerini yapabileceklerini zannederler. Oysa müminler bilmektedirler ki, hiç kimse Allah'ın izni dışında hiçbir şey yapamaz. Herkesin kaderini belirleyen, ne kadar yaşayacağını, nerede nasıl öleceğini tespit eden Allah'tır.

Dolayısıyla inkar edenlerin müminlere kurdukları tuzaklar, düzenledikleri saldırı ve iftiralar, Allah'ın bilgisi ve izni dışında gerçekleşemez. Bu nedenle de, müminlerin bu saldırılardan korkmalarını, çekinmelerini gerektirecek bir durum yoktur. Kuran'da haber verilen; "Siz doğru yola erişirseniz, sapan size zarar veremez" (Maide Suresi, 105); "Allah, kafirlere müminlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez" (Nisa Suresi, 141) ve "Eğer siz sabreder ve sakınırsanız, onların 'hileli düzenleri' size hiçbir zarar veremez. Şüphesiz, Allah, yapmakta olduklarını kuşatandır" (Al-i İmran Suresi, 120) ayetleri, bu konuyu açıklamaktadır.

Ancak bu, müminlerin hiçbir sıkıntıyla karşılaşmayacakları anlamına gelmez. Allah, inkar edenlerin saldırıları aracılığıyla müminleri deneyecek ve onları olgunlaştıracaktır. Kuran'daki, "Allah, hiç kimseye güç yetireceğinden başkasını yüklemez" (Bakara Suresi, 286) hükmü gereği, müminler "güç yetirebilecekleri" zorluklardaki imtihanlarla denenirler. Bir Kuran ayetinde bu gerçek şöyle açıklanır:

**"Andolsun, Biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele." (Bakara Suresi, 155)**

Kısacası, Resul ve onunla birlikte iman edenler için, inkar edenlerin tüm baskı, iftira ve saldırıları, gerçekte Allah'ın bir imtihanıdır. Bu nedenle karşılaştıkları olaylarda son derece kararlı, güvenli ve sabırlı bir tavır ortaya koyar, asla paniğe ya da korkuya kapılmazlar. Müminlerin bu tavrı da Kuran'da şöyle bildirilir:

**"Onlar, kendilerine insanlar: "Size karşı insanlar topla(n)dılar, artık onlardan korkun" dedikleri halde imanları artanlar ve: "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir" diyenlerdir." (Al-i İmran Suresi, 173)**

Ancak burada bir noktaya dikkat etmekte fayda vardır: Resulün ve müminlerin önde gelenlerin saldırılarına sabretmeleri, hiçbir tedbir almadan durup bekledikleri anlamına gelmez. Tam aksine Resulün en önemli özelliklerinden biri de, inkar edenlerin kendisine kurduğu tuzakları bozması ve karşılığında inkar edenlere tuzak kurarak onları yenilgiye uğratmasıdır. Zira Allah'ın elçileri son derece akıllı, ileri görüşlü, tedbirli ve çok sağlam planlar hazırlayabilen çok üstün, ilim sahibi insanlardır. İnkar edenlere karşı yürüttükleri mücadelede de hep üstün gelmişlerdir. İlerleyen sayfalarda Kuran'da haber verilmiş olan, Resullerin kurduğu planlardan ve yöntemlerden bahsedeceğiz.

## Resullerin İnkar Edenlerle Mücadele Yöntemleri

Allah Resulün ve müminlerin yardımcısıdır. Onları güçlendirir, yardımıyla destekler. Özellikle Resul, Allah'ın özel desteğine mazhar olur. Kuran'da, çoğu Resule, Allah'ın "ilim", "hikmet" ve "anlatım çarpıcılığı", "isabetli karar verme", "olgunluk" gibi özel yetenekler verdiği bildirilmiştir. Bunun yanında Allah Resullere çok büyük bir "mülk" (maddi servet, güç ve ihtişam) da vermiştir.

Örneğin İsrailoğulları'na lider olarak seçilen Hz. Talut'a, "bilgi" "bedeni güç" ve "mülk" verilmiştir. Bakara Suresi'ndeki ayet şöyledir:

**"Onlara peygamberleri dedi ki: "Allah size Talut'u (melik olarak) gönderdi." Onlar: "Biz hükümdarlığa, ona göre daha çok hak sahibiyken ve ona bir mal (servet) bolluğu verilmemişken, nasıl bizi (yönetmek üzere) hükümdarlık (mülk) onun olabilir?" dediler. O (şöyle) demişti: "Doğrusu Allah size onu seçti ve onun bilgi ve bedenî gücünü arttırdı. Allah, kime dilerse mülkünü verir; Allah (rahmeti ve gücü) geniş olandır, bilendir." (Bakara Suresi, 247)**

Aynı şekilde ayetlerde Hz. İbrahim ve onun soyunun da "hikmet" ve "mülk" ile desteklendiği şöyle haber verilmiştir:

**"Yoksa onlar, Allah'ın Kendi fazlından insanlara verdiklerini mi kıskanıyorlar? Doğrusu Biz, İbrahim ailesine Kitabı ve hikmeti verdik; onlara büyük bir mülk de verdik." (Nisa Suresi, 54)**

Hz. Yusuf da benzer biçimde desteklenmiştir. Kuran'da, "erginlik çağına erişince" Hz. Yusuf'a "hüküm ve ilim" (Yusuf Suresi, 22) verildiği bildirilir. Daha sonra Hz. Yusuf ise dua ederken şöyle der:

**..."Rabbim, Sen bana mülkten (bir pay ve onu yönetme imkanını) verdin, sözlerin yorumundan (bir bilgi) öğrettin." (Yusuf Suresi, 101)**

Aynı şekilde Hz. Davud'a da "mülk ve hikmet" (Bakara Suresi, 251) verilmiştir. Bir başka ayette ise şöyle buyrulur:

**"Onun (Davud'un) mülkünü güçlendirmiştik. Ona hikmet ve anlatım çarpıcılığını vermiştik." (Sad Suresi, 20)**

Resul, Allah'ın kendisine verdiği tüm bu destekle birlikte, inkarcıların önde gelenlerine karşı fikri mücadeleye girişir. Allah'ın gösterdiği yolda, O'nun gösterdiği yöntemlere göre yürütülen bir mücadeledir bu.

Nitekim akıl ve feraset sahibi Resuller inkar edenlere karşı yürüttükleri fikri mücadelede hep üstün gelmişler, inkar edenler hiçbir zaman bu güçlü ve sağlam fikre karşı bir açıklama getirememiş, hep mağlup olmuşlardır. Çünkü Resuller hak ile gelmişler ve batıla karşı daima üstün olmuşlardır.

## Resulün inkarcıları 'hor ve aşağılık' kılması

Resulün inkarcıların önde gelenlerine karşı yürüttüğü mücadele, gerçekte Allah'ın inkarcılara tattırdığı "dünya azabı"nın bir parçasıdır. Allah'ın dünyada verdiği azabın en önemli aşamalarından biri ise, inkarcıların "hor ve aşağılık" kılınmasıdır. Tüm hayatlarını başka insanlara gösteriş yapmak, onlardan takdir toplamak için sürdüren inkarcılar için, bu son derece büyük bir azaptır. Kuran'da, "dünya azabı"nın bu "hor ve aşağı kılınma" özelliği şöyle bildirilir:

**"Onlardan öncekiler de yalanladı; böylece azap onlara hiç şuurunda olmadıkları bir yerden gelip-çattı. Artık Allah, onlara dünya hayatında 'horluğu ve aşağılanmayı' taddırdı. Eğer bilmiş olsalardı, ahiretin azabı gerçekten daha büyüktür." (Zümer Suresi, 25-26)**

Allah, "hor ve aşağılık kılıcı" sıfatını müminlerin ve özellikle de Resulün eliyle gösterir. Tevbe Suresi'nde bu konu şöyle bildirilir:

**"Onlarla çarpışınız. Allah, onları sizin ellerinizle azablandırsın, hor ve aşağılık kılsın ve onlara karşı size zafer versin, müminler topluluğunun göğsünü şifaya kavuştursun. Ve kalblerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (Tevbe Suresi, 14-15)**

"İnkarcıları hor ve aşağılık kılma" görevini, Hz. Süleyman da üstlenmiştir. İsrailoğulları'na Resul olarak yollanan Hz. Süleyman, inkarcı kavme yolladığı mesajında şöyle der:

**"... Biz onlara öyle ordularla geliriz ki, onların karşı koymaları mümkün değil ve Biz onları ordan horlanmış-aşağılanmış ve küçük düşürülmüşler olarak sürüp çıkarırız." (Neml Suresi, 37)**

Dolayısıyla "inkarcıların önde gelenlerinin hor ve aşağılık kılınması" Resullerin mücadelelerinin önemli bir parçasıdır. Peki bu nasıl yapılacaktır?

Çoğu kez, inkarcı önde gelenlerin gerçek yüzünün ortaya çıkarılması, "hor ve aşağılık" kılınmaları için yeterli olur. Çünkü önde gelenler, adı üstünde, inkarda ve sapıklıkta en uç aşamaya varmış kimselerdir. Son derece dejenere bir yaşantıları vardır. Sapkınlık, sahtekarlık ve benzeri bozulmalar tarih boyunca önde gelenlerin başlıca özelliklerinden biri olmuştur. Buna karşın önde gelenler bu dejenere yapılarını toplumun genelinden gizlerler. Bunların ortaya çıkarılması, önde gelenlerin "hor ve aşağılık" kılınmasının yollarından biridir.

İman edenler, inkarcıların önde gelenleri için büyük bir korku kaynağıdır. Resulün ve müminlerin gücü, aklı, kararlılığı, inkarcıların kalbine korku salar. Kuran'da, bu durum şöyle ifade edilir:

**"Herhalde içlerinde 'dehşet ve yılgınlık uyandırma bakımından' siz, Allah'tan daha çetinsiniz. Bu, şüphesiz onların 'derin bir kavrayışa sahip olmamaları' dolayısıyla böyledir." (Haşr Suresi, 13)**

Allah başka bir ayette de, inkarcıların korku içinde olacaklarını şöyle bildirmiştir:

**"Kendisi hakkında hiçbir delil indirmediği şeyi Allah'a ortak koştuklarından dolayı küfredenlerin kalplerine korku salacağız. Onların barınma yerleri ateştir. Zalimlerin konaklama yeri ne kötüdür." (Al-i İmran Suresi, 151)**

Kuran'da haber verilen tüm Resuller inkarcılara karşı yürüttükleri fikri mücadelede daima üstün gelmişlerdir. Resullerin tebliğini dinlemeyen, uyarılarını dikkate almayan her kavim sonunda helak edilmiş, Allah'ın elçilerine karşı planladıkları her kötülük boşa çıkmıştır.

## Resulün inkar edenlerin tuzaklarını bozması

Kuran'daki pek çok ayette inkar edenlerin tuzaklarının boşa çıktığı bildirilmekte ve daha da önemlisi, inkar edenlerin tuzağına karşılık, Allah'ın inkar edenlere tuzak ("düzen") kurduğu da haber verilmektedir.

Al-i İmran Suresi'nin 54. ayetinde, "Onlar (inanmayanlar) bir düzen kurdular. Allah da (buna karşılık) bir düzen kurdu. Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır" şeklinde buyrulur. Enfal Suresi'nde ise, inkar edenlerin Resule kurdukları tuzağa karşılık, Allah'ın da inkar edenlere tuzak kurduğu şöyle bildirilir:

**"Hani o inkar edenler, seni tutuklamak ya da öldürmek veya sürgün etmek amacıyla, tuzak kuruyorlardı. Onlar bu tuzağı tasarlıyorlarken, Allah da bir düzen (bir karşılık) kuruyordu. Allah, düzen kurucuların (tuzaklarına karşılık verenlerin) hayırlısıdır." (Enfal Suresi, 30)**

Zaten Allah'ın isimlerinden biri de, "Makir", yani "tuzak kuran"dır. Başka ayetlerde de Allah'ın bu sıfatı şöyle bildirilir:

**"Gerçek şu ki, onlar hileli-düzenler kurdular. Oysa onların düzenleri, dağları yerlerinden oynatacak da olsa, Allah Katında onlara hazırlanmış düzen (kötü bir karşılık) vardır." (İbrahim Suresi, 46)**

**"Onlar hileli bir düzen kurdu. Biz de (onların hilesine karşı) onların farkında olmadığı bir düzen kurduk." (Neml Suresi, 50)**

Burada önemli bir nokta vardır: Allah'ın bu "düzen kurma" sıfatı da, az önce değindiğimiz "hor ve aşağılık kılma" sıfatı gibi, müminlerde ve özellikle de Resulde tecelli eder. Allah, çoğu kez, küfrün tuzaklarına karşılık Resulün eliyle tuzak kurar.

Kuran'da bu konuyla ilgili verilen örneklerden biri de Yusuf Peygamberin yaşamıdır. Hz. Yusuf'un inkarcı karakterli kardeşleri kendisine karşı "hileli-düzen" (Yusuf Suresi, 102) kurarak küçük yaşta iken Yusuf Peygamberi kuyuya atmışlardır. Ancak Hz. Yusuf bu tuzaktan kurtulmuş ve onların bu tuzağına karşılık bir tuzak kurmuştur. Ayetlerde bu olaylar şöyle haber verilir:

**"Erzak yüklerini kendilerine hazırlayınca da, su kabını kardeşinin yükü içine bıraktı, sonra bir münadi (şöyle) seslendi: "Ey kafile, sizler gerçekten hırsızsınız."**

**Onlara doğru yönelerek: "Neyi kaybettiniz?" dediler. Dediler ki: "Hükümdarın su tasını kaybettik, kim onu (bulup) getirirse, (ona armağan olarak) bir deve yükü vardır. Ben de buna kefilim."**

**"Allah adına, hayret" dediler. "Siz de bilmişsiniz ki, biz (bu) yere bozgunculuk çıkarmak amacıyla gelmedik ve biz hırsız değiliz."**

**"Öyleyse" dediler. "Eğer yalan söylüyorsanız (bunun) cezası nedir?" Dediler ki: "Bunun cezası, (su tası) yükünde bulunanın kendisidir. İşte Biz zulmedenleri böyle cezalandırırız."**

**Böylece (Yusuf) kardeşinin kabından önce onların kablarını (yoklamaya) başladı, sonra onu kardeşinin kabından çıkardı. İşte Biz Yusuf için böyle bir plan düzenledik. (Yoksa) Hükümdarın dininde (yürürlükteki kanuna göre) kardeşini (yanında) alıkoyamazdı. Ancak Allah'ın dilemesi başka. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Ve her bilgi sahibinin üstünde daha iyi bir bilen vardır." (Yusuf Suresi, 70-76)**

Kuran'da bildirilen bir başka tuzak örneği de Hz. İbrahim'in kavminin taptığı putları kırmasıdır. Bu olayı haber veren ayetler şöyledir:

**"Andolsun, bundan önce İbrahim'e rüşdünü vermiştik ve Biz onu (doğruyu seçme yeteneğinde olduğunu) bilenlerdik.**

**Hani babasına ve kavmine demişti ki: "Sizin, karşılarında bel büküp eğilmekte olduğunuz bu temsili heykeller nedir?**

**"Biz atalarımızı bunlara tapıyor bulduk" dediler.**

**Dedi ki: "Andolsun, siz ve atalarınız apaçık bir sapıklık içindesiniz."**

**'Sen bize gerçeği mi getirdin, yoksa (bizimle) oyun oynayanlardan mısın?"**

**"Hayır" dedi. "Sizin Rabbiniz göklerin ve yerin Rabbidir, onları Kendisi yaratmıştır ve ben de buna şehadet edenlerdenim."**

**"Andolsun Allah'a, sizler arkanızı dönüp gittikten sonra, ben sizin putlarınıza muhakkak bir tuzak kuracağım."**

**Böylece o, yalnızca büyükleri hariç olmak üzere onları paramparça etti; belki ona başvururlar diye.**

**"Bizim ilahlarımıza bunu kim yaptı? Şüphesiz o, zalimlerden biridir" dediler.**

**"Kendisine İbrahim denilen bir gencin bunları diline doladığını işittik" dediler. Dediler ki: "Öyleyse, onu insanların gözü önüne getirin ki ona (nasıl bir ceza vereceğimize) şahid olsunlar."**

**Dediler ki: "Ey İbrahim, bunu ilahlarımıza sen mi yaptın?"**

**"Hayır" dedi. "Bu yapmıştır, bu onların büyükleridir; eğer konuşabiliyorsa, siz onlara soruverin."**

**Bunun üzerine kendi vicdanlarına başvurdular da; "Gerçek şu ki, zalim olanlar sizlersiniz (biziz)" dediler. Sonra, yine tepeleri üstüne ters döndüler: "Andolsun, bunların konuşamayacaklarını sen de bilmektesin."**

**Dedi ki: "O halde, Allah'ı bırakıp da sizlere yararı olmayan ve zararı dokunmayan şeylere mi tapıyorsunuz? Yuh size ve Allah'tan başka taptıklarınıza. Siz yine de akıllanmayacak mısınız?" (Enbiya Suresi, 51-67)**

## Resul ve "Atalar Dini" Temsilcilerinin Mücadelesi

Şimdiye kadar hep Resul ile kavmin önde gelen inkarcıları arasındaki mücadeleye değindik. Oysa Resule ve onunla birlikte iman edenlere düşmanlık gösterenler yalnızca kavmin önde gelen inkarcıları değildir. Başka gruplar da benzer ya da farklı nedenlerden dolayı Resule karşı harekete geçerler. Ayrıca "önde gelenler"i de tek bir bütün olarak düşünmek doğru olmaz; bu kesimin içinde de farklı özellikleri olan gruplar vardır. İlerleyen sayfalarda Kuran'da tarif edilen bu grupları inceleyeceğiz.

Bu grupların en önemlilerinden birisi, Resulün getirdiği hak dine karşı, içinde pek çok sapkın öğenin yer aldığı "atalarının dini"ni savunan tutucu gruptur.

Önceki sayfalarda cahiliye toplumundan söz ederken, bu toplumun dinden koptuğunu ve Allah'ı göz ardı ettiğini söylemiştik. Ancak şunu da belirtmek gerekir: Cahiliye toplumları asıl olarak din ahlakından, yani Allah'ın insanlara gösterdiği saf ve gerçek dinden kopmuşlardır. Kuran'da anlatılan cahiliye toplumlarının hemen hepsinin birtakım dini inançları vardır. Bu cahiliye dinleri

kimi zaman hak dine şekil yönünden benziyor da olabilir. Ancak bu "din"lerin özü, hak dinin özünden çok farklıdır. Hak din, Allah'ı bilip-tanımak ve yalnızca O'na kulluk etmek, O'ndan başka hiçbir şeye bağlanmamak, Allah'ın Resulünün izinden gitmek üzerine kuruludur. Oysa cahiliye toplumundaki din kavramı, daha çok atalara olan anlamsız bir bağlılık ve onlardan kalma gelenekleri devam ettirme isteği üstüne kuruludur. Belki cahiliye dininde Allah'ın adı sıklıkla kullanılır, ancak bu bir aldatmacadır; bu dinde gerçek bir iman ve Allah korkusu yoktur. Kuran'da, bu durum şöyle anlatılır:

**"De ki: "Eğer biliyorsanız (söyleyin:) Yeryüzü ve onun içinde olanlar kimindir?"**

**"Allah'ındır" diyecekler. De ki: "Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?"**

**De ki: "Yedi göğün Rabbi ve büyük Arş'ın Rabbi kimdir?"**

**"Allah'ındır" diyecekler. De ki: "Yine de sakınmayacak mısınız?"**

**De ki: "Eğer biliyorsanız (söyleyin:) Herşeyin melekutu (mülk ve yönetimi) kimin elindedir? Ki O, koruyup kolluyorken kendisi korunmuyor."**

**"Allah'ındır" diyecekler. De ki: "Öyleyse nasıl oluyor da böyle büyüleniyorsunuz?"**

**Hayır, Biz onlara hakkı getirdik, ancak onlar gerçekten yalancıdırlar." (Müminun Suresi, 84-90)**

Ayetlerde tarif edilen kişilerin durumu son derece ibret vericidir: Bu kişiler kendilerine sorulan tüm sorulara doğru cevap vermekte (yani Allah'ın herşeyin yaratıcısı olduğunu tasdik etmekte)dirler. Ancak davranışları bu sözlerine uygun değildir. Bu nedenle kendilerine, "düşünmeyecek misiniz?" "sakınmayacak mısınız?" "nasıl oluyor da büyüleniyorsunuz?" gibi sorular sorularak, hatırlatma yapılmakta ve içinde bulundukları durumdan kurtulmaları için uyarılmaktadırlar. Bunun nedeni ise, sorulara cevap veren kişilerin gerçekte verdikleri cevapların anlamını kavramıyor oluşlarıdır.

Peki acaba bu garip durumun sebebi nedir?

Sebep gayet açıktır: Söz konusu kişiler hak dinin değil, cahiliye dininin üyeleridir. Bu dinin özelliği ise, Allah'a iman, Allah korkusu, Allah'ın rızası üzerine kurulu bir inanç olmayışıdır. Bu dinin temelinde, atalardan gelen birtakım inanç ve değerlerin gelenek biçiminde korunması yatar. Üstteki ayetlerde tarif edilen kişiler, atalar dininde yer alan belli-belirsiz Allah inancını taşıyan, fakat gerçekte Allah'ın varlığını ve vasıflarını kesinlikle kavramamış olan kişilerdir.

Bu arada, atalar dini pek çok sapkın öğe de taşır. Bu din, hak dinin tek kaynağı olan vahiyden tamamen kopmuş ve birtakım hurafeleri kendine kaynak edinmiştir. Bu nedenle Allah inancından, ahlak anlayışına kadar pek çok konuda sapkın hükümleri vardır. Ve bundan dolayı da, Resul ve onunla birlikte iman

edenler atalar dinine karşı çıkar ve toplumu gerçek dine, Allah'ın insanlar için "seçip-beğendiği" hak dine davet ederler.

Ancak çoğu kez insanlar atalarının dinine bağlı kalmakta diretirler. Onların bu durumları bir ayette şöyle haber verilmiştir:

**"Onlara: "Allah'ın indirdiğine ve elçiye gelin" denildiğinde, "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz şey bize yeter" derler. (Peki,) Ya ataları bir şey bilmiyor ve hidayete ermiyor idilerse?" (Maide Suresi, 104)**

Önde gelenler arasında da atalar dinine bağlı kalma eğilimi yaygındır. Kuran'da bunun değişmez bir kural olduğu şöyle haber verilmiştir:

**"İşte böyle, senden önce de (herhangi) bir memlekete bir elçi göndermiş olmayalım, mutlaka onun 'refah içinde şımarıp azan önde gelenleri' (şöyle) demişlerdir: "Gerçekten biz, atalarımızı bir ümmet (din) üzerinde bulduk ve doğrusu biz, onların izlerine (eserlerine) uymuş kimseleriz."**

**(O peygamberlerden her biri de şöyle) Demiştir: "Ben size atalarınızı üstünde bulduğunuz şeyden daha doğru olanını getirmiş olsam da mı?" Onlar da demişlerdi ki: "Doğrusu biz, kendisiyle gönderildiğiniz şeye kafir olanlarız." (Zuhruf Suresi, 23-24)**

Peki nedir önde gelenlerin ve daha başka kimselerin atalar dinine bu kadar bağlanmalarının nedeni?

Önde gelenlerin atalar dinine bağlı olmalarının nedeni açıktır: Bu din, kendi egemenlikleri altında olan kurulu düzeninin önemli bir parçasıdır. Bu dini kullanarak düzene sözde meşruiyet sağlamaktadırlar. Ayrıca bu dinin bazı kurallarına uyarak gerektiğinde kendilerini dindar insanlar olarak tanıtmaları ve toplumun güvenini kazanmaları son derece kolay olmaktadır.

Bazı insanlar da ataların dinine içinde bulundukları taassup nedeniyle bağlı kalırlar. Her türlü değişime karşı çıkan, eski olan herşeyin iyi olduğuna inanan bu kişiler, insan nefsinin eğilimlerinden biri olan taassubun (tutuculuk) içinde boğulmuşlardır.

Bazı kesimler ise söz konusu atalar dini sayesinde maddi çıkarlar sağlamaktadırlar ve bu dinin terk edilmesinin de kendi kurdukları ruhban sistemini yok edeceğini bilirler. Kuran'da, "Ey iman edenler, gerçek şu ki, (Yahudi) bilginlerinden ve (Hıristiyan) rahiplerinden çoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabı müjdele" (Tevbe Suresi, 34) ayetinde belirtildiği üzere, sahte bir dindarlık görüntüsüyle "insanların mallarını haksızlıkla yiyen" ruhbanların sayısı bir hayli kabarıktır.

Bu nedenle toplumun önemli bir kesimi, Resulün teklif ettiği hak dine karşı atalarının dininin savunuculuğunu yapmaya başlar. Hz. Hud'a "...Sen bize yalnızca

Allah'a kulluk etmemiz ve atalarımızın tapmakta olduklarını bırakmamız için mi geldin? Eğer gerçekten doğru isen, bize vadettiğin şeyi getir, bakalım" (Araf Suresi, 70) diyen Ad kavmi; ya da Hz. Salih'e, "...Ey Salih, bundan önce sen içimizde kendisinden (iyilikler ve yararlılıklar) umulan biriydin. Atalarımızın taptığı şeylere tapmaktan sen bizi engelleyecek misin? Doğrusu biz, senin bizi davet ettiğin şeyden kuşku verici bir tereddüt içindeyiz" (Hud Suresi, 62) diyebilen Semud kavmi; ya da Hz. Musa'ya karşı "...Bu, düzüp uydurulmuş bir büyüden başkası değildir. Biz geçmiş atalarımızdan bunu işitmedik..." (Kasas Suresi, 36) diyen Firavun çevresi, hep bu yöntemi izlemişlerdir.

Bu kesimin en büyük özelliklerinden biri de, Resule ve onunla birlikte iman edenlere karşı saldırıya geçerken, kendilerini gerçek birer dindar gibi göstermeye çalışmalarıdır. Bu kişiler Allah ve din adına ortaya çıkarlar. Bu şekilde saldırı ve baskılarına sözde meşru bir zemin oluşturmaya çalışırlar. Bu son derece göstermelik bir tavırdır ve söz konusu kişilerin de gerçekte Allah'la ve O'nun seçip beğendiği din ile hiçbir ilgileri yoktur. Ancak Kuran'da haber verilen bu kişiler, tavırlarını öyle bir dereceye vardırmışlardır ki, "Resulü öldürmek" gibi olabilecek en büyük suçu işlerken bile "Allah adına" hareket ettiklerini öne sürmüşlerdir. Bu kişilerle ilgili olarak Kuran'da şöyle haber verilmektedir:

**"Andolsun, Biz Semud (kavmine de) kardeşleri Salih'i: "Yalnızca Allah'a kulluk edin" diye (demek üzere) gönderdik..." (Neml Suresi, 45)**

**(Salih'e) Dediler ki: "Senin ve seninle birlikte olanlar yüzünden uğursuzluğa uğradık." Dedi ki: "Sizin uğursuzluğunuz (başınıza gelenler) Allah Katında (yazılı)dır. Hayır, siz denenmekte olan bir kavimsiniz."**

**Şehirde dokuzlu bir çete vardı, yeryüzünde bozgun çıkarıyorlar ve dirlik-düzenlik bırakmıyorlardı. Kendi aralarında Allah adına and içerek, dediler ki: "Gece mutlaka ona ve ailesine bir baskın düzenleyelim, sonra velisine: Ailesinin yok oluşuna biz şahid olmadık ve gerçekten bizler doğruyu söyleyenleriz, diyelim."**

**Onlar hileli bir düzen kurdu. Biz de (onların hilesine karşı) onların farkında olmadığı bir düzen kurduk. Artık sen, onların kurdukları hileli-düzenin uğradığı sona bir bak; Biz, onları ve kavimlerini topluca yerle bir ettik." (Neml Suresi, 47-51)**

Allah adına ortaya çıkarak Allah'a ve Resulüne savaş açanlar arasında çok önemli bir grup daha vardır. Hemen her Resulün karşılaştığı bu gruba, Kuran'da "münafık" adı verilir.

## Resullerin Münafıklarla Mücadelesi

Önceki sayfalarda sürekli olarak Resul ve müminler ile inkar edenler arasında geçen mücadeleyi konu edindik. Ayetlerde haber verildiği üzere, inkarcıların ortak özelliği, Resule karşı olduklarını, onun getirdiği dini inkar ettiklerini açık açık söylemeleri ve onlara karşı da açık bir mücadeleye girmeleridir.

Oysa Resul ve müminlere karşı eyleme girişen inkarcılar, yalnızca söz konusu "açık inkarcı"larla sınırlı değildir. Bir de müminlerden yana gözüken, Resule itaat ettiğini iddia eden "gizli inkarcılar" vardır ki, Resul ve müminler bunlara karşı da mücadele ederler. Kuran'da, "münafık" olarak bilinen bu iki yüzlü kişiler şöyle tarif edilir:

**"İnsanlardan öyleleri vardır ki: 'Biz Allah'a ve ahiret gününe iman ettik' derler; oysa inanmış değillerdir. (Sözde) Allah'ı ve iman edenleri aldatırlar. Oysa onlar, yalnızca kendilerini aldatıyorlar ve şuurunda değiller. Kalplerinde hastalık vardır. Allah da hastalıklarını arttırmıştır. Yalan söylemekte olduklarından dolayı, onlar için acı bir azap vardır." (Bakara Suresi, 8-10)**

Münafıkların inanmadıkları halde inanmış gibi gözükmelerinin nedeni, kendilerini müminmiş gibi göstererek müminlerden birtakım çıkarlar elde edeceklerini ummalarıdır. Müminlerin maddi imkanları, güç ve ihtişamları bu kişileri etkiler ve bunlardan yararlanabilmek için kendilerini mümin gibi göstermeye karar verirler.

Oysa ayette de bildirildiği gibi, münafıklar yalnızca kendilerini aldatırlar, çünkü "mümin taklidi yapmak" aslında mümkün değildir. Yapabildikleri dinin yalnızca bazı şekli özelliklerini taklit etmekten başka bir şey değildir. Oysa müminlerin "taklit edilemez" özellikleri vardır. Bundan haberdar olan müminler ve özellikle de Resul münafıkların iki yüzlülüğünü hemen fark ederler. Allah, Resule münafıkları tanımak için özel bir anlayış verdiğini ayetlerinde şöyle haber vermiştir:

**"Yoksa kalplerinde hastalık bulunanlar, Allah'ın kinlerini hiç (ortaya) çıkarmayacağını mı sandılar? Eğer Biz dilersek, sana onları elbette gösteririz, böylelikle onları simalarından tanırsın. Andolsun, sen onları, sözlerin söyleniş tarzından da tanırsın. Allah, amellerinizi bilir" (Muhammed Suresi, 29-30)**

Resuller münafıkların durumunu hemen açıklamayabilirler. Ne var ki bu kişilerin iki yüzlülüğü kısa süre içinde örneğin din için fedakarlık yapmaları gerektiği zaman ortaya çıkacaktır. Çünkü münafıklar şahsi menfaatlerini tatmin etmek umuduyla müminlere ve dine yaklaşmışlardır. Ancak herhangi bir menfaatlerinin olamayacağını, hatta tam tersine Allah yolunda fedakarlıkta bulunmaları gerektiğini anladıklarında birden gerçek yüzlerini ortaya koyarlar.

İşte münafığın en önemli özelliği bu noktada ortaya çıkar: Münafık "mümin taklidi" yapmaktan vazgeçtiği bu anda, tek başına müminlerden ayrılıp köşesine çekilmez. Tam aksine müminleri aynı kendisi gibi Allah yolundan döndürmeye çalışır. Onların şevklerini kıracak, onları şüpheye ve umutsuzluğa düşürecek, Resule olan sadakatlerini zayıflatacak telkinlerle ortaya çıkar. Çünkü,

müminlerden ayrılırken, "onlar doğru yoldaydı, ben ise iki yüzlü bir sahtekardım; çıkarlarım zedelenince ayrılıp-gittim" demeyi kendine yediremez.

Kuran'da haber verilen münafıkların, "...Allah ve Resulü, bize boş bir aldanıştan başka bir şey vadetmemiş..." (Azhab Suresi, 12), ya da "...bunları (Müslümanları) dinleri aldattı..." (Enfal Suresi, 49) gibi ifadeleri, söz konusu tavırlarını tarif etmektedir. Müminlerin fark etmediği gerçekleri kendilerinin fark ettiği yanılgısı ise, Hz. Musa'nın kavmini saptırıp buzağıya taptıran Samiri'nin söylediği, "...Ben onların görmediklerini gördüm..." (Taha Suresi, 96) sözünde en açık biçimde gözükmektedir.

Münafığın yaptığı bu bozgunculuk hareketinin adı, Kuran'da "fitne" olarak tanımlanmaktadır. Ve fitne Kuran'daki, "...Fitne, katilden beterdir..." (Bakara Suresi, 217) hükmüne göre, en büyük suçtur. Resul elbette fitneye karşı gereken önlemleri alır.

Az önce sözünü ettiğimiz Samiri, münafık karakterinin çok belirgin bir örneğidir. Hz. Musa'nın ona karşı tavrı da Resullerin kararlılığını gösterir. Kuran'da, Samiri'nin fitnesi ve Hz. Musa'nın tavrı ayrıntılı olarak anlatılır. Buna göre, Hz. Musa'nın Allah'tan vahiy almak için tek başına Tur Dağı'na çıktığı bir sırada Samiri kavmi içinde fitne çıkarmıştır. Bu olay ayetlerde şöyle haber verilmiştir:

**"(Allah dedi ki) Seni kavminden 'çarçabuk ayrılmaya iten' nedir ey Musa?" Dedi ki: "Onlar arkamda izim üzerindedirler, hoşnut kalman için, Sana gelmekte acele ettim Rabbim." Dedi ki: "Biz senden sonra kavmini deneme (fitne)den geçirdik, Samiri onları şaşırtıp-saptırdı." Bunun üzerine Musa, kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndü. Dedi ki: "Ey kavmim, Rabbiniz size güzel bir vaadde bulunmadı mı? Size (verilen) söz (ya da süre) pek uzun mu geldi? Yoksa Rabbinizden üzerinize kaçınılmaz bir gazabın inmesini mi istediniz de bana verdiğiniz sözden caydınız?" Dediler ki: "Biz sana verdiğimiz sözden kendiliğimizden dönmedik, ancak o kavmin (Mısır halkının) süs eşyalarından birtakım yükler yüklenmiştik, onları (ateşe) attık, böylece Samiri de attı." Böylece onlara böğüren bir buzağı heykeli döküp çıkardı, "İşte, sizin ve ilahınız, Musa'nın ilahı budur; fakat (Musa) unuttu" dediler. Onun kendilerine bir sözle cevap vermediğini ve onlara bir zarar veya fayda sağlamaya gücü olmadığını görmüyorlar mı? Andolsun, Harun bundan önce onlara: "Ey kavmim, gerçekten siz bununla fitneye düşürüldünüz (denendiniz). Sizin asıl Rabbiniz Rahman (olan Allah)dır; şu halde bana uyun ve emrime itaat edin" demişti. Demişlerdi ki: "Musa bize geri gelinceye kadar ona (buzağıya) karşı bel büküp önünde eğilmekten kesinlikle ayrılmayacağız." (Taha Suresi, 83-91)**

**(Musa) Dedi ki: "Ya senin amacın nedir ey Samiri?" Dedi ki: "Ben onların görmediklerini gördüm, böylece elçinin izinden bir avuç alıp atıverdim; böylelikle bana bunu nefsim hoşa giden (bir şey) gösterdi."**

**(Musa) Dedi ki: "Haydi çekip git, artık senin hayatta (hakettiğin ceza: "Bana dokunulmasın") deyip yerinmendir." Ve şüphesiz senin için kendisinden asla kaçınamayacağın (azap dolu) bir buluşma zamanı vardır. Üstüne kapanıp bel bükerek önünde eğildiğin ilahına bir bak; biz onu mutlaka yakacağız, sonra darmadağın edip denizde savuracağız." "Sizin ilahınız yalnızca Allah'tır ki, O'nun dışında ilah yoktur. O, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır." (Taha Suresi, 95-98)**

Görüldüğü gibi Resullerin münafıklara karşı tavırları son derece kararlıdır. Nitekim Allah Peygamberimiz (sav)'e şöyle emreder:

**"Ey Peygamber, kafirlere ve münafıklara karşı cehd et (çaba harca) ve onlara karşı 'sert ve caydırıcı' davran. Onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü bir dönüş yeridir o." (Tahrim Suresi, 9)**

Burada unutulmaması gereken önemli bir nokta vardır. Hz. Musa'nın kavmi zaten son derece anlayışsız ve itaatsiz bir kavimdir. Ancak gerçek müminler münafıkların fitnesinden etkilenmez ve Resule olan sadakatlerini daha da artırarak sürdürürler. Bu durumda münafıklar toplu olarak müminlerden ayrılırlar. Ancak içlerindeki "intikam" isteği nedeniyle dağılmazlar, Resul ve beraberindeki müminlere düşmanlığı sürdürmek için çaba harcarlar. Ve ilginçtir, bu durumda bile iki yüzlü olduklarını kabul etmez, kendilerini gerçek birer mümin gibi tanıtırlar. Bunun en açık örneğine Peygamberimiz (sav) döneminde şahit olabiliriz. Hz. Muhammed (sav)'e karşı fitne çıkaran münafıklar, onun yanından ayrıldıktan sonra yeni bir mescid kurmuş, yani sözde Müslüman görünmeye devam etmişlerdir. Oysa bu kurdukları mescidin tek amacı, Resule ve müminlere karşı düşmanlık yapabilmektir. Kuran'da, bu kişilerin durumu şöyle açıklanmıştır:

**"Zarar vermek, inkarı (pekiştirmek), müminlerin arasını ayırmak ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşanı gözlemek için mescid edinenler ve: "Biz iyilikten başka bir şey istemedik" diye yemin edenler (var ya,) Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahidlik etmektedir.**

**Sen bunun (böyle bir mescidin) içinde hiçbir zaman durma. Daha ilk gününden takva temeli üzerine kurulan mescid, senin bunda (namaza ve diğer işlere) durmana daha uygundur. Onda, arınmayı içten-arzulayan adamlar vardır. Allah arınanları sever.**

**Binasının temelini, Allah korkusu ve hoşnutluğu üzerine kuran kimse mi hayırlıdır, yoksa binasının temelini göçecek bir yarın kenarına kurup onunla birlikte kendisi de cehennem ateşi içine yuvarlanan kimse mi? Allah, zulmeden bir topluluğa hidayet vermez.**

**Onların kalpleri parçalanmadıkça, kurdukları bina kalplerinde bir şüphe olarak sürüp-gidecektir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (Tevbe Suresi, 107-110)**

Ayetlerde de dikkat çekildiği gibi, münafıkların kurduğu mescidin amacı, müminlere zarar vermek ve müminlere karşı savaşanlarla işbirliği yapmaktır. Her ne kadar bu mescidi kuran münafıklar, "biz iyilikten başka bir şey istemedik" deseler de gerçek amaçları budur. İki mescidi ayıran en önemli fark ise, müminlerinkinin "takva", yani Allah korkusu ve Allah rızası üzerine kurulmuş olmasıdır. Heva ve müminlere düşmanlık üzerine kurulan münafıkların mescidi ise, ayetteki ifadeyle, cehenneme yuvarlanacak bir yarın kenarındadır. Münafıklar ahirette cehennemin en alt tabakasına yollanacaklardır.

## Resulün Ahlaksızlıkla Mücadelesi

Resulün asıl görevi insanları Allah'ın yoluna davet etmek, Allah'ın dinini onlara açıklamaktır. Mücadele ettiği gruplar ise, Resulün çağrısına düşmanlıkla cevap veren, onu durdurmaya çalışan gruplardır.

Resulün mücadelesindeki bir diğer amaç ise, insanları Allah'ın yolundan alıkoyan, onları sapkınlığa teşvik eden grupların etkisiz hale getirilmesidir. Çünkü bu tür gruplar, "onlar, hem ondan alıkoyarlar, hem kendileri kaçarlar" (Enam Suresi, 26) ayetinde haber verildiği gibi, yalnızca kendilerini saptırmakla kalmazlar, aynı zamanda pek çok insanı da sapıklığa özendirirler.

Örneğin cinsel sapkınlıkların, fuhşun yayılması için çaba gösterenler, kendileri saptıkları gibi, başka insanları da sapkınlığa sürüklemektedirler. Ayette şöyle buyrulmaktadır:

**"Çirkin utanmazlıkların (fuhşun) iman edenler içinde yaygınlaşmasından hoşlananlara, dünyada ve ahirette acıklı bir azap vardır. Allah bilir, siz ise bilmiyorsunuz." (Nur Suresi, 19)**

Ahlaksızlığı yaymaya çalışanların ahirette karşılaşacakları azap, kuşkusuz cehennemdir. Dünyada yaşayacakları azabın farklı yolları olabilir. Allah bu kişilerin üstüne çeşitli belalar verebilir. Kuran'da Resullerin ahlaksızlığa karşı yürüttükleri mücadeleye Hz. Lut ve kavmi örnek olarak verilmiştir. Eşcinsel olan kavmine karşı Hz. Lut'un yaptığı uyarı ve kavminin Hz. Lut'a cevabı şöyledir:

**"Hani Lut da kavmine şöyle demişti: "Sizden önce alemlerden hiç kimsenin yapmadığı hayasız-çirkinliği mi yapıyorsunuz? Gerçekten siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz. Doğrusu siz, ölçüyü aşan (azgın) bir kavimsiniz."**

**Kavminin cevabı: "Yurdunuzdan sürüp çıkarın bunları, çünkü bunlar çokça temizlenen insanlarmış!" demekten başka olmadı." (Araf Suresi, 80-82)**

Başka ayetlerde ise Hz. Lut'un kavmine olan tepkisi ve kavminin sapkınlığı şöyle anlatılır:

**"Lut (kavmi) de, gönderilen (elçi)leri yalanladı. Hani onlara kardeşleri Lut: "Sakınmaz mısınız?" demişti."Gerçek şu ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim. Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin. Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemlerin Rabbine aittir."**

**"Siz insanlardan (cinsel arzuyla) erkeklere mi gidiyorsunuz? "Rabbinizin sizler için yaratmış bulunduğu eşlerinizi bırakıyorsunuz. Hayır, siz sınırı çiğneyen bir kavimsiniz."**

**Dediler ki: "Ey Lut, eğer (bu söylediklerine) bir son vermeyecek olursan, gerçekten (burdan) sürülüp çıkarılanlardan olacaksın."**

**Dedi ki: "Gerçekten ben, sizin bu yaptığınıza öfke ile karşı olanlardanım. Rabbim, beni ve ailemi bunların yaptıklarından kurtar."**

**Bunun üzerine onu ve bütün ailesini kurtardık. Yalnızca geri kalanlar içinde bir kocakarı hariç.. Sonra geride kalanları yerle bir ettik. Ve üzerlerine bir yağmur yağdırdık; uyarılıp-korkutulanların yağmuru ne kötü.**

**Gerçekten, bunda bir ayet vardır, ama onların çoğu iman etmiş değildirler. Ve şüphesiz, senin Rabbin, güçlü ve üstün olandır esirgeyendir." (Şuara Suresi, 160-175)**

# SONUÇ

Kuran'a baktığımızda tüm Resullerin ve onlarla birlikte iman edenlerin ortak bir kadere sahip olduklarını görürüz. Resullerin önderliğindeki mümin toplulukları hep küçük bir topluluk olarak mücadeleye başlamışlardır. Bu mümin toplulukları bir taraftan Allah'ın dinini tebliğ ederken bir taraftan da kendilerinden görünüşte çok daha güçlü olan düşmanlara karşı mücadele vermişlerdir. Ve bu mücadeleden "...Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir" (Bakara Suresi, 249) ayetinin sırrıyla galip çıkanlar hep Resuller ve müminler olmuştur.

Resul ve inkarcılar arasındaki söz konusu mücadelelerin tümü Allah'ın çizdiği kadere göre yürür. Müminleri de, düşmanlarını da yaratan Allah'tır. Kuran'da Allah'ın Resuller için özel düşmanlar kıldığı haber verilmektedir:

**"Böylece her peygambere, insan ve cin şeytanlarından bir düşman kıldık. Onlardan bazısı bazısını aldatmak için yaldızlı sözler fısıldarlar. Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı. Öyleyse onları yalan olarak düzmekte olduklarıyla başbaşa bırak." (Enam Suresi, 112)**

**"İşte böyle; Biz, her peygambere suçlu-günahkarlardan bir düşman kıldık. Yol gösterici ve yardımcı olarak Rabbin yeter." (Furkan Suresi, 31)**

Mücadelenin her iki tarafını da Allah yarattığına göre sonucunu belirleyen de O'dur. Ve Allah Resullerin kaderinde galip gelmeyi yazmıştır. Kuran'da bildirildiğine göre, Resul için yenilmek söz konusu değildir:

**"Allah, yazmıştır: "Andolsun, ben galip geleceğim ve elçilerim de." Gerçekten Allah, en büyük kuvvet sahibidir, güçlü ve üstün olandır." (Mücadele Suresi, 21)**

Mümin topluluğunun, zahiren mağlubiyet gibi görünen olaylar yaşamasının nedenlerinden biri ise, ancak Resule karşı itaatsiz davranmalarıdır. Nitekim Al-i İmran Suresi'nde anlatıldığına göre, Uhud Savaşı sırasında müminlerin bir kısmı Peygamberimiz (sav)'in emrine uymamışlar ve bu nedenle de kazanılacak gibi görünen savaş kaybedilmiştir. Ama bu geçici bir yenilgidir ve müminlerin eğitilmesine, daha itaatli olmalarına vesile olmuştur. Sonuçta galip gelenler ise mutlaka Resul ve onunla birlikte iman edenlerdir. Resule karşı düşmanlık besleyenlerin sonu ise aynıdır: Dünyada aşağılanma ve ahirette cehennem azabı. Kuran'da, Resule başkaldıranların durumu şöyle bildirilir:

**"Gerçekten Allah'a ve Resûlü'ne karşı (onların koydukları sınırları tanımayıp kendileri sınır koymaya kalkışmakla) başkaldıranlar,**

**kendilerinden öncekilerin alçaltılması gibi alçaltılmışlardır. Oysa Biz apaçık ayetler indirdik. Kafirler için küçültücü bir azap vardır. Allah, hepsini dirilteceği gün, onlara neler yaptıklarını haber verecektir. Allah, onları (yaptıklarıyla bir bir) saymıştır; onlar ise onu unutmuşlardır. Allah, herşeye şahid olandır." (Mücadele Suresi, 5-6)**

Buna karşılık Resule tabi olan müminler ise dünyada zafer ve hakimiyetle, ahirette cennetle ve hepsinden en önemlisi, Allah'ın rızasıyla ödüllendirilirler. Kuran'da Resulün ve onunla birlikte iman edenlerin "Allah'ın fırkası" olduğu bildirilir ve bu kimselerin ahirette alacakları karşılık şöyle haber verilir:

**"Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir." (Mücadele Suresi, 22)**

Başka ayetlerde de Resullerin (ve onların yolunu izleyen kavimlerinin) kesin olarak galip geleceği şöyle bildirilir:

**"Andolsun (peygamber olarak) gönderilen kullarımıza (şu) sözümüz geçmiştir: Gerçekten onlar muhakkak nusret (yardım ve zafer) bulacaklardır. Ve hiç şüphesiz; Bizim ordularımız, üstün gelecek olanlar onlardır." (Saffat Suresi, 171-173)**

Allah'ın izniyle üstün gelecek olanlar, kuşkusuz "Allah'ın taraftarlarıdır." Allah'ın sözü haktır ve muhakkak gerçekleşecektir.

# EVRİM YANILGISI

**D**arwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

## Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır. Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

## Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır? Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

## "Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı. Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in Türlerin Kökeni adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu. Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti:

"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür." *(Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s.2)*

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya

çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

## 20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı:

"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır." *(Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196)*

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. *("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)* Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. *(Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7)*

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? *(Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40)*

## Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin

rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10950'de 1'dir. Ancak matematikte 1050'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır. Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. *(Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78)*

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

## Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır. Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez. Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında *"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"* demek zorunda kalmıştı. *(Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s.189)*

## Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı. Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. *(Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184)*

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20 .yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

## Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler. Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rastgele bir etki ancak zarar verir.

Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. *(B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.)*

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte

canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

## Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir. Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara "ara-geçiş formu" adını verirler. Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, Türlerin Kökeni'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. *(Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179)*

## Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. *(Derek A. Ager,*

*"The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133)*

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. *(Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983, s. 197)*

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.

## İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus
2- Homo habilis
3- Homo erectus
4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "Australopithecus" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. *(Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, c. 258, s. 389)*

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. *(J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992)*

Evrimciler "Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. *(Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)*

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. *(Time, Kasım 1996)*

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. *(S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30)*

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi

algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. *(Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19)*

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

## Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim. Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10-950 olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar.

Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur. Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

## Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir. Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır.

En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

## Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak

için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

## Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar inceledikl erimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. *(Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28)*

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir

Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

## Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür.

Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

**Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)**

**... Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)**

Allah Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

**Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)**

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

**(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)**

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayetteki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

**Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)**

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir.

Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul

edilmesini hayretle karşılayacaktır. *(Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43)*

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

**Dediler ki: "Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok.**
**Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın."**
**(Bakara Suresi, 32)**